

Het heeft er toch nooit zwart
gezien van het volk

Pangaea op sterven na dood

Pangaea, het kersverse 'interkulturele ontmoetingscentrum' van de universiteit in Home Vesalius, geraakt van de regen in de drop. In december gaf koördinatrice Min Dewachter er de brui aan en diende haar ontslag in. En vorige week werd er beslist dat Pangaea vanaf 1 februari enkel nog open zal zijn tijdens activiteiten. De opvolger van Min Dewachter wacht dus een ondankbare taak.

Pangaea is duidelijk niet onder een gunstig gesterne geboren. Na een hoop gekrakeel in december hield de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) van de universiteit zich uiteindelijk niet aan zijn belofte tegenover de koördinatrice om de kosten van openingsreceptie en het verlies van de Pangaea-bar te dragen. Dat was een eerste streep door de rekening van Min Dewachter, want het jaarbudget van 500.000 frank voor Pangaea was niet voorzien op die extra kosten.

ga, slechts 2 uur 's middags en 4 uur 's avonds, uit te breiden om zo een vast publiek te kunnen opbouwen. Een gevecht tegen de bierkaai voor de koördinatrice, want de unief vindt dat Pangaea geen kafee mag worden. Eind december hield Min Dewachter het voor bekeken en diende haar ontslag in.

Op 25 januari riep professor Maschelein, voorzitter van studenten-aangelegenheden, een vergadering bijeen om van gedachten te wisselen over de huidige situatie en de toekomst van Pangaea. Van Pangaea zelf was niemand uitgenodigd. De genodigden waren Jan De Vuyst (koördinator studentendiensten), Hugo Cammaer (directeur Home Vesalius) en een Alma-blok bestaande uit Toon Martens (directeur Alma), Jozef De Witte (directeur marketing en verkoop Alma), en Lydia Thues (gerante Alma II). Daarnaast was er ook een studentenfractie aanwezig bestaande uit Steven Leemans, voorzitter Kringraad en Maud Vermeire, vrijgestelde van Portulaca, de koepel van buitenlandse studenten.

Het Alma-blok hield nogmaals een pleidooi om de openingsuren te reduceren. De uiteindelijke conclusie was dat Alma op 1 februari stopt met de permanente opening van Pangaea, 's middags en 's avonds. Enkel tijdens activiteiten zorgt Alma nog voor de catering en de jobisten, waarbij de organisator verantwoordelijk is voor winst of verlies. Om deze conclusie te onderbouwen werd een hele trits van argumenten aangehaald. De openingsuren uitbreiden is volgens de unief financieel niet haalbaar wegens de hoge personeelskosten van Alma. Op het tegenvoorstel om met vrijwilligers te werken werd gerepliceerd dat dit voor de sociale inspectie illegaal is.

Broodjes

Toppunt is echter dat men stelt dat er geen behoefte is aan een ontmoetingsruimte die permanent bemand is. Buitenlandse studenten zouden geen geld hebben voor broodjes en het rendement zou men dus moeten halen bij de Vlaamse studenten. Anderzijds zou Pangaea ook geen concurrentie mogen betekenen voor Alma II of het Stuc. De logica van de argumentatie is soms ver te zoeken. Pangaea mag volgens de universiteit geen kafee zijn, zoals de vroegere Isobar, maar als blijkt dat het niet rendeerde als een kafee, wordt de boel gesloten. Als een studentenvoorziening dan toch winstgevend moet zijn, waartoe hebben de verbouwingen van het centrum voor 6 miljoen frank dan gediend?

Als zoethoudertje voor de studentenfractie werd nog besloten een overlegkomitee op te richten met mensen van Pangaea, Home Vesalius, Alma en buitenlandse studenten van Portulaca. Die zouden samen zorgen voor een doorlopende agenda van activiteiten in het centrum.

Het is zeer vaag welk soort vergadering dit nu was en of ze de bevoegdheid had zo'n beslissingen te nemen.

vervolg op pag. 5

De uitreiking van de eredoktoraten

(foto Karel De Weerd)

Deze week uitreiking eredoktoraten De schaamlap van de hoop

Deze week donderdag viert de KU Leuven haar patroonsfeest. Zoals gebruikelijk worden die dag ook een aantal eredoktoraten uitgereikt. Dit jaar valt die eer te beurt aan de Duitse theologe Jürgen Moltmann, de Nederlandse schrijfster Hella Haasse, en aan twee Amerikanen, de econoom Eugene Fama en de bioloog Roger Tsien. Dit jaar geen 'vriendendiensten' zoals vorig jaar, maar anderzijds is er ook niet veel nieuws onder de zon.

Jürgen Moltmann (68) is een Duitse, protestantse theologe die jarenlang verbonden was aan de universiteit van Tübingen en vorig jaar op emeritaat ging. Zijn promotie is de dekaan van de fakulteit Godgeleerdheid, Joël Delobel.

Moltmann produceerde vanaf de jaren zestig een "verdienstelijk en omvangrijk oeuvre", zo stelt zijn promotor. Zijn eerste werk, 'De theologie van de hoop' verscheen in 1964 en maakte hem meteen wereldberoemd. Uit zijn werk spreekt als voornaamste bekommernis: de evangelische boodschap binnen een eigentijdse context zo te laten klinken dat zij oproept tot een 'kritische hoop', die praktisch te realiseren valt. Moltmann is namelijk iemand wiens interesse voor theologie niet een louter academische zaak is, maar één die hij wil vertalen in prak-

tisch engagement. Dat engagement is 'politiek' getint, maar niet in een partijpolitieke betekenis. Wel in die van gerechtigheid op de 'polis', dus een actieve betrokkenheid op de maatschappij.

Visie

De achtergrond hiervan is te vinden in de jeugdervaringen van Jürgen Moltmann. Op zijn zeventiende — midden in de tweede wereldoorlog — werd hij onder de Duitse wapens gevangen, en vervolgens drie jaar krijsgedangeld gehouden op Brits grondgebied. "In mijn jeugd droomde ik ervan natuurkundige of wiskundige te worden, maar tijdens mijn krijsgedangenschap heb ik noodgedwongen veel nagedacht over het lijden in de wereld en over de diepste zin van het

leven, en zo besliste ik dominee te worden en theologie te studeren", zegt Moltmann zelf. En zo werkte de man gedurende zijn hele loopbaan vrij konstant aan zijn maatschappijgerichte 'theologie van de hoop'. Die wordt opgevat als een oproep aan de gelovigen om praktisch onrecht en ellende te bestrijden. Moltmann leest de bijbelse geschiedenis als de goddelijke belofte van een nieuwe, betere toekomst. Die belofte, geopenbaard in Jezus's verrijzenis, is een appel tot verweren tegen het kwaad in al zijn vormen.

Konsert

Maar waarom wordt er nu net aan Jürgen Moltmann een eredoktoraat toegekend? Dekaan Delobel van Godgeleerdheid: "Er zijn inderdaad wel meer belangrijke theologen, maar Moltmann's theologie van de hoop sluit nauw aan bij de visie van rektor Dillemans." Zoals bekend, handelde de speech van rektor Dillemans bij de opening van dit academiëjaar en bij de uitreiking van de eredoktoraten vorig jaar over 'Negen wegen van hoop', die onder andere aandacht schenken aan de sociale en etische

vervolg op pag. 4

Van den Bossche kan noodzaak toelatingsbeperking geneeskunde niet hard maken

Zoals bekend pleiten de Vlaamse ministers Van den Bossche en Demeester voor een toelatingsbeperking in de studies geneeskunde, tandheelkunde en kinesiotherapie. Een nota betreffende dat onderwerp belandde vorig week op de redactie van Veto. Het document is niet zo nieuw — het dateert reeds van 15 december —, maar laat wel toe de redenen te analyseren waarom de twee ministers een dergelijke maatregel nodig achten.

Het blijkt echter dat het betoog van Van den Bossche en Demeester op los zand gebouwd is. Zo maken de ministers (wanneer zij het aantal zorgverstrekkers analyseren) een aantal flagrante fouten die toevallig ook nog eens goed passen in hun betoog.

De 'gevolgen' van het vermeende overaanbod aan artsen zijn volgens

de ministers ondermeer "verdoken werkloosheid of onvoldoende medische activiteit", "defensieve geneeskunde", "onverantwoorde verhoging van het Rizivbudget" en "daling van de kwaliteit van de zorgen". Vooreerst valt te betwijfelen of een toelatingsbeperking in geneeskunde hier veel aan zal verhelpen. Belangrijker is echter dat er alternatieven bestaan die aan deze gevolgen veel beter kunnen verhelpen.

Daar blijken de ministers echter weinig oog voor te hebben. "Maatregelen bij het einde van de loopbaan" — pensioenregelingen dus — komen ter sprake, maar over forfaitaire betoelaging van artsen wordt bijvoorbeeld met geen woord gerept. In een inleidende brief heet het dat de ministers vanuit hun bevoegdheden "een antwoord willen formuleren op de onafwendbare vraag om maatregelen te

nemen teneinde het aanbod aan artsen in Vlaanderen te beperken" (onze cursivering). Centraal staat dus blijkbaar niet de bekommernis om de kwaliteit van de gezondheidszorg, maar de eis tot een beperking zonder meer. Aangezien ook federaal minister van Sociale Zaken Magda De Galan (PS) vragende partij is, lijkt het aannemelijk dat de 'onafwendbare vraag' veel te maken heeft met het vinden van geschikte pasnummers in de onderhandelingen met de artsensyndikaten. De Leuvense studentenbeweging heeft haar standpunt in elk geval bepaald: "De problemen in de gezondheidszorg kunnen volgens ons op afdoende wijze opgelost worden binnen de gezondheidszorg, zonder te raken aan het principe van de vrije toegang." (ki)

Zie vervolg op pag. 3

BINNENIN

Bibel 7

Over het algemeen voelen we ons niet aangetrokken tot probleemkinderen die een waterhoofd vol stoppels op hun schouders dragen. Maar als ze de pedagogen dezer wereld in shocktoestand kunnen brengen door hun zusje te mishandelen met het onvolprezen vreesboek dan krijgen ze van ons een hele pagina.

Fietsaktie 3

De verzamelde jaarweddes van de vrijgestelden hebben als steekpenning zo weinig gewicht in de schaal geleid dat de weergoden hun woord braken en het Maasland lieten onderlopen, evenals de fietsaktie trouwens. Bij wijze van protest organiseert de studentenbeweging volgende week een kleurenwiesstoernee op het dak van de wereld. Hopelijk zijn ze met vier.

Basken 8

Iemand die ze eens zouden mogen afranselen met de Spaanse grondwet is Felipe Gonzalez. Die krijgt van onze Franstalige zusteruniversiteit een eredoktoraat omdat hij in het weekend op Basken jaagt. Dat zouden ze bij ons natuurlijk nooit durven, euh... doen.

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in *Veto* behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in *Veto*.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Wagner

Enige maanden geleden kon van de akker der Vlaamse letteren weer een nieuwe slakrop geogost worden: Kris Wagner was de naam. De hoop dat deze akker voor één keer een fris en knapperig kroepje had voortgebracht, bleek ijdel. Wie zou zulks ook geloofd hebben?

Maar in een tijd van schaarste vreet men alles. Daarom vindt men in alle boekwinkels 'Het tussenspel' in hoge stapels opgetast, ziet men overal lieden met dat boek onder de oxel paraderen en wordt in *Veteau* een pagina aan dit wonderkind gewijd.

Er staat dan ook heel wat op het spel: in een zinderend aha-erlebnis had onze Vlaamse messias immers ingezien hoe zijn volk radeloos rondwaalde en in verwoering haastte hij zich huiswaarts: hier moest kordaat ingegrepen worden! Er viel geen sekonde te verliezen.

In paniek grabbelde onze held in een birolade (of greep hij per abuis in de papiermand?), diepte een handvol bekrabbeld papier op, bond het met eindjes touw, plakband en sekonde-lijm bijeen en pleemte het bij een uitgever. Zou het volk nog tijdig de weg naar zijn verlichte denkbeelden vinden?

Heden is er geen reden tot wanhoop meer. De Grote Wagner heeft het gehaald! En dat alles door het weldoeracht kiezen voor de vorm van 'dagboeken', 'brieven', en 'theatertexten'! Stel je voor dat hij voor de romanvorm had geopteerd! Er die in elkaar geknutseld was, zou van het Vlaamse volk weinig méér resten dan een schimmige herinnering.

VIA-IJU

Voel je er iets voor om gedurende twee weken een internationale groep jongeren te begeleiden in Vlaanderen? Ben je niet bang om de handen uit de mouwen te steken samen met een groep mensen van verschillende nationaliteiten en culturen? Of ben je geïnteresseerd in boeiende contacten binnen de socio-kulturele sektor? Kortom, heb je zin in een andere vakantie die je nooit zal vergeten?

VIA-IJU zoekt voor de zomer van 1995 nog een aantal enthousiaste, gemotiveerde werkkampbegeleiders. Meer hierover verneem je op de infoavond voor werkkampbegeleiders op vrijdag 10 februari om 20.00 u in het VIA-IJU kantoor te Antwerpen. Bel vrijblijvend voor meer informatie: VIA-IJU vzw, Draakstraat 37, 2018 Antwerpen, 03/235.94.19 of 03/235.92.21 (vragen naar Ingrid of Wouter).

Immers, wie anders dan de grote Kris Wagner zijn in staat zijn te doorgronden dat een filosofisch systeem de zo complexe werkelijkheid niet vatten kan? Wie anders zou er ons op wijzen dat woorden de wereld slechts gebrekkelijk weergeven? Wie zou op een vergelijkbaar zwerige wijze de fundamentele tegenstelling tussen rationaliteit en emotionaliteit hebben ontdekt?

En dit alles zonder de oeroude Vlaamse waarden te verloochenen: 'herkenbaarheid, alledaagheid, middelmatigheid'. Wanneer men hem erop wijst dat hij schrijft als elke twintigjarige student, knikt hij entoesiast: 'Dat doet me plezier!'

Het Vlaamse volk kan dus weer op beide oren slapen: er is andermaal geen begaafde schrijver uit haar schoot gegroeid, de Vlaamse sla blijft onveranderd; tenminste reeds zijn twee volgende boeken zullen van het eerste slechts in titel en voorplat verschillen. Nil novi sub soli, maar wie had dat ook verwacht in Vlaanderen? Tot nader order blijft er slechts één Grote Wagner, en het ziet er niet naar uit dat daarin dra verandering zal komen.

Ryaz. Scheerlinck

Eerste kandidatuur Wijsbegeerte

Medica

In de Centrale Raad van Medica van 20 december, werd beslist, met vijftientwintig stemmen voor, twee tegen en een onthouding, om zich nog niet uit te spreken over de vorm van studentenbeperking en gewoon inspraak in de besluitvorming hierond te eisen. Ook zou men rond heel de polemiek van studentenbeperking een referendum organiseren (cf. Akkoot 14 van 9 januari, bladzijde zeven bovenaan en bladzijde tien onderaan).

In diezelfde Akkoot (nvd: het *kringblad van Medica*) staat ook de tekst die dienaangaande op twee-entwintig december als Vrije Tribune in De Standaard werd gepubliceerd. Het gaat hierin vooral over de echelonering, fidelisering, akkreditering en dergelijke. Bij de konklusies lees ik — met veel plezier en opluchting — (op bladzijde tien): "Pas als er van zo'n beleid werk wordt gemaakt, is studentenbeperking bespreekbaar."

Toevallig geraakte ik enige tijd later verzeild op de Centrale Raad van 24 januari, waarop het voornaamste en langdradigste punt dat op tafel werd geworpen, de vraag was of er een examen voor of na eerste kan moest komen en welke kwaliteiten daarin getest zouden moeten worden. Als voornaamste reden voor deze snelle

het

STUK

Germania's literaire wedstrijd komt er weer aan en de inzending van uw dienaar krijgt u deze week in voorpublicatie. In de onderstaande tekst onderzoek ik de fiktionaliteit van de fiktie, de tekstualiteit van de tekst zeg maar, vanuit het standpunt van een zesjarige die een synoptische samenvatting probeert te maken van zijn onvolgroeide taligheid en onbekendheid met de metalogische konventies van het kortverhaal en meer van dat cultuurbargoens. Een mite is het resultaat.

DE MAN DIE TE VRIENDELIJK WAS
De meeste verhalen beginnen met er was eens.

Dit verhaal nu eens niet.

Dit verhaal begint ergens in Alaska.

Op een schemerige nieuwjaarsavond loopt vriendelijke Ruben — zoals de mensen hem noemen — op straat. Hij is op weg naar huis.

Op weg naar huis komt hij een jongetje tegen en zegt:

"Hier, pak een briefje van 5000 fr.!"

"Dankuwel!" zegt het jongetje, en loopt verder.

God had dat gezien en stuurde een engeltje naar de aarde.

Ruben had dorst en dank uit een fles met plat water die hij gekocht had. Het engeltje kijkt verbaasd wanneer hij Ruben ziet. Het engeltje vloog vlak voor de voeten van Ruben neer.

"Hallo, ..." zei Ruben "een briefje van 5000 fr. hebben?"

"Nee..." zei de engel "niets van dit alles..."

En hij begon te vertellen dat hij niet zo vriendelijk mocht zijn. Ruben wou zo vriendelijk blijven dus riep de engel de duivel op. In één keer was er overal vuur, het was de duivel. De engel en de duivel gingen een gevecht aan. Het was verschrikkelijk.

Hij ging een trap af die naar een gang leidde. In die gang trof hij heksen aan (drie om juist te zijn). De heksen flitsten naar Ruben, maar Ruben knipte altijd met zijn vingers en dus gebeurde er niks met Ruben. Hij gaf iedere heks een zoen en de heksen lagen bewusteloos op de grond. Hij pakte een toverstokje van de heksen af. Hij ging de trap terug op en trof daar meneer draak aan. Flits zei Ruben met het toverstokje en de draak was dood. Hij wist in één keer waar de kerker was. Hij ging naar de kerker en verlost de prinses. In één keer waren hij en de prinses terug in de straat; daar wachtte de duivel hen op... Hij pakte ineens de prinses van Ruben af. Flits zei Ruben met het toverstokje en de duivel was dood. In één keer viel hij in slaap. Als hij terug wakker werd was hij terug in het straatje.

Eerst dacht hij nog dat het een droom geweest was, maar hij had het toverstokje nog. Hij was veranderd. En heel goed. EINDE.

Het verhaal is overigens uitermate geschikt om in sommige circuits als teatertext gedeklaameerd te worden door drie afstotelijke vrouwen die omgekeerd aan een kapstok hangen met een prop watten in hun mond.

De engel liet zich overwinnen, en vloog dan als een raket naar de maan en de hemel. De duivel zei tegen Ruben: "Ik zal je gewoon laten worden... Nou ja, dat moet je eigenlijk zelf doen. Je moet een opdracht uitvoeren. Je moet een prinses uit de handen van een draak halen en daarna de draak doden; ik zal je naar het kasteel flitsen waar de prinses gevangen zit, de andere dingen moet je zelf maar oplossen!" FLITS ... en hij was weg.

Aan het kasteel was een poort van twintig meter lang. Die moest je over anders kwam je bij de slangen, piranas en nog veel zulke levensgevaarlijke beesten. KNIP, zei hij met zijn vingers en de brug ging naar beneden.

AW

ommekeer (van toch wel 180 graden) was dat diezelfde avond de rektoren en onderwijsministers aan tafel zaten over dit examen en de hierbij horende modaliteiten. Medica had dus bliksemsnel een achtervolgingsmaneuver ingezet, zodat men met een duidelijk uitgewerkt voorstel aan tafel kon gaan zitten.

Erg teleurstellend was het wel de volgende morgen in De Morgen te moeten lezen dat minister Van den Bosch helemaal nog niet zeker was of er wel een studentenbeperking zou komen (op het verkeerde paard gewed dus). Ook zeer spijtig was dat het referendum echt niet haalbaar was gezien de dringendheid van de situatie. Terug naar de Centrale Raad van

24 januari nu. Als laatste punt op het programma stond vermeld: enveloppesysteem, de vraag of het vrije-marktprincipe moet gelden in de geneeskunde en deels forfaitaire vergoeding voor artsen. Wegens tijdgebrek viel dit punt echter gewoon weg. Men had te lang gediscussieerd over de modaliteiten van een studiebeperking. Terwijl in de konklusie van de Vrije Tribune stond dat er "eerst werk moest gemaakt worden van een degelijk beleid voor studentenbeperking bespreekbaar is." Dit zal wel het goede voorbeeld voor de politici zijn zeker?

Rik Carette

Veto
's Meiersstraat 5,
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
☎ 016/22.01.03

Jaargang 21
nr. 18
30 januari 1995

Ver. uitg. Peter Van Rompaey,
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Hoofdredaktie:
Kris Jacobs
Redaktiesekretaris:
Peter Van Rompaey

Redaktie: Karel De Weerd, Henk Dheenede, Serge Franchoo, Martijn Graumans, Joris Janssens, Kristien Michiels
Doka: Nixon Bongina Boemba Emba, Dirk Bernard, Karel De Weerd, Joris Docx Medewerkers: AW, Wim De Rop, Bart Eckhout, Ilse Fredericks, Gert Meesters, Kristien Michiels, Elke Van Campenhout, Barbara Van Hoestenbergh, Lutgard Vrints, Koen Wauters, Alexander Witas
Layout en vormgeving: Nixon Bongina Boemba Emba, Karel De Weerd, Martijn Graumans, Kris Jacobs, Joris Janssens, Steven Leemans, Gert Meesters, Peter Van Rompaey, Lutgard Vrints, Alexander Witas
DTP: Filip De Keuleleere, Hans Vandenabeele
Motard: Tijl Vanbrabant
Tekeningen: Jan Stuyven
Eindredaktie: Alexander Witas en Peter Van Rompaey

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Artoos (Kampenhout)
Oplage 9000 eksemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00u

PERFORMA 460 4/80
PERFORMA DISPLAY
DESIGN KEYBOARD

35 990,-
INCLUSIEF BTW

EASYWARE

EasyWare nv Vaart 31 3000 Leuven
Tel 016/23 10 20 Fax 016/29 41 24
Open elke dag van 9u tot 19u en zaterdag van 10u tot 18u

CAFE-FANTASIA
D'ADARIO

BOVENSTRAAT 21-23, 3000 LEUVEN. 016/23 41 24

Toegangsbeperking volgens onderwijsminister Van den Bossche kan niet tellen

Vorige week vrijdag besliste een Gezamenlijke AV (GAV) van Kringraad en Sociale Raad dat de Leuvense studentenbeweging geen afdoende reden ziet om haar oude numerusclaususstandpunt te wijzigen. Afgelopen week belandde ook de nota in verband met "Aanbodsbeheersing van artsen" van de Vlaamse ministers Luc Van den Bossche (SP) en Wivina Demeester (CVP), respectievelijk bevoegd voor onderwijs en voor welzijn, op onze redactie. Hoewel Van den Bossche lang ontkende dat een dergelijk formeel voorstel tot toelatingsbeperking bestaat, blijkt dat toch al te dateren van 15 december.

Het was reeds in die periode bekend dat de beide ministers tot eensgezindheid waren gekomen over een dergelijk voorstel. De bewuste nota blijkt ook al een tijdje op de krantenredacties te circuleren. De (Leuvense) studentenbeweging moest het tot nu toe echter roeien met de mediaberechtiging. Hoewel de nota weinig nieuws zegt, is hij toch interessant, al was het maar voor de 'argumentatie' waarop de ministers hun beleidsvoorstellen stelen.

Vijf

In een begeleidende brief heet het dat de ministers met deze nota "vanuit onze bevoegdheden in de Vlaamse regering een antwoord willen formuleren op de onafwendbare vraag om maatregelen te nemen teneinde het aanbod van artsen in Vlaanderen te beheersen." De onafwendbaarheid van die vraag wordt echter uiterst zwak verdedigd. Het document begint met een analyse van het artsenaanbod. Dat dat hoog is in vergelijking met andere landen wordt door niemand ontkend. De voorstanders van toelatingsbeperking in geneeskundestudies noemen dat hoge aanbod echter als oorzaak van een (vermeende) kwaliteitsdaling in de gezondheids-

zorg, zonder afdoende bewijzen te leveren voor dat intuïtief gelegd verband.

De voormelde nota wil echter maar al te graag bewijzen dat er problemen zijn met het artsenaanbod. Zo telt het Ministerie van Volksgezondheid de kandidaat-specialisten niet bij het aantal artsen met klinische praktijk. Van den Bossche en Demeester doen dat wel. Bovendien kan je vragen stellen bij een analyse die artsen zonder praktijk zomaar in het aanbod zorgverstrekkers verrekent. De nota splitst het aantal artsen dan nog eens op per leeftijdscategorie, een op zich relevante vraag. De manier waarop men daarbij met cijfers goochelt is echter ronduit gortig.

Hang

Zo stelt men dat drie-vierde van de geneesheren jonger is dan vijftig jaar. Een vlug rekensommetje op basis van dezelfde nota leert echter dat het aantal artsen van vijftig jaar of ouder dertig procent is. Het document beweert ook dat de helft van de artsen jonger is dan veertig jaar. Bij nadere beschouwing van de cijfers die de ministers geven, blijkt dat slechts vijftien procent te zijn. Voor alle duidelijk-

heid: een verschil van vijf procent betekent nog altijd een goede achttien-honderd artsen.

In een tweede deel wordt een toekomstprognose gemaakt. Daaruit moet blijken dat zelfs indien "men het aantal afgestudeerden artsen per jaar halveert, dan nog klimt het aantal artsen op tot 43.000 in het jaar 2021, welk cijfer behouden blijft tot 2021. Pas in 2041 zal opnieuw het peil van 35.000 artsen bereikt worden." Als alternatief voor een toegangsbeperking worden enkel onttradingscampagnes genoemd. Het heet dat onttradingscampagnes slechts een "tijdelijk" of "eenmalig" effect hebben. Logisch, aangezien ze tot nu toe enkel tijdelijk of eenmalig georganiseerd werden. Met andere alternatieven lijken de toekomstprognoses echter geen rekening te houden.

Forfait

Die zijn er echter wel degelijk. Zo wordt er even verder in de nota bijvoorbeeld gesproken over "het uitwerken van een eindelooppaanregeling voor artsen boven 65 jaar." Op de voormelde GAV van vorige week kwamen trouwens ook nog andere mogelijkheden ter sprake. Zo werd geopperd dat een zinvolle maatregel een vorm van forfaitaire betoelaging kan zijn. Dat zou bijvoorbeeld kunnen in de vorm van een ambtenaangloon of een loon per patiënt met een nader te bepalen plafond. De eksakte modaliteiten kunnen uiteraard nog bediscussieerd worden, maar het is evident dat een dergelijk maatregel op zijn minst een aantal minder gemotiveerde kandidaat-studenten zal doen beslissen een andere richting te kiezen. Zoals ook op de GAV gesteld werd, is het immers duidelijk dat een bepaalde groep studenten voor ge-

neeskunde kiest omwille van het ethische aura dat nog steeds rond het artsenberoep hangt.

In elk geval stellen de ministers dat er een overaanbod is, of op zijn minst zal komen. Waaruit ze dat konkluderden, is niet duidelijk. Er wordt bijvoorbeeld nergens melding gemaakt van de behoeften aan zorgversterking. De enige steunpilaar is blijkbaar het relatief grote aantal geneesheren in België. De "gevolgen" daarvan zijn, aldus de nota, ondermeer een "verhoogde werkloosheid of onvoldoende medische activiteit". Dat evel kan echter makkelijk verholpen worden door een herverdeling van het huidige aantal geneeskundige prestaties. Zo rekent, volgens Medica, het Huis van Arbeid drieduizend prestaties per jaar als een minimum voor een leefbare praktijk. Bij een evenwichtige verdeling komt men, nog steeds volgens Medica, aan 3209 prestaties per huisartsenpraktijk per jaar.

Het al dan niet fictieve probleem van defensieve geneeskunde — het verrichten van overbodig onderzoek uit vrees dat de patiënten overstappen naar een andere arts — kan makkelijk verholpen worden door de reeds genoemde forfaitaire betoelaging. Hetzelfde geldt trouwens voor het derde 'gevolg' dat Van den Bossche en Demeester vermelden, namelijk "een onverantwoorde verhoging van het Rizivbudget". "Elke arts is er nu eenmaal toe genoodzaakt een inkomen te verwerven. Elk apparaat moet nu eenmaal 'opbrengen', zo heet het. Dat kan opnieuw opgelost worden door een forfaitaire betoelaging.

Het vierde gevolg dat de ministers zien is een "daling van de kwaliteit van de zorgen". In hun nota zien zij dat als een neveneffect van de drie vorige problemen en in die zin is die stelling op los zand gebouwd. Dit punt was echter ook de kern van het betoeg van Medica, maar dan met andere argumenten: "Als een huisarts slechts één of twee kankers moet herkennen per jaar, zijn wij liever niet één van de patiënten die zich bij hem/haar aan-

melden en met een maligne aandoening." Met andere woorden, zelfs bij een herverdeling van de beschikbare arbeid zou een huisarts met het huidige aantal geneeskundigen onvoldoende ervaring kunnen opdoen. De Psychologische Kring had daar op de laatste GAV echter een meer dan afdoende antwoord op: "Is het trouwens voor een huisarts niet sowieso moeilijk om kwaadaardige aandoeningen te herkennen, ook al heeft hij duizend (zeven kwaadaardige aandoeningen per jaar) of zelfs tweeduizend patiënten (veertien)? Het aantal blijft hoe dan ook laag. Dat gegeven in combinatie met de beperkte apparatuur die een huisarts ter zijner beschikking heeft, zal er naar onze mening voor blijven zorgen dat een huisarts zulke diagnoses regelmatig gaat 'missen'."

Meerderheid

Bij de 'oplossingen' voor het 'probleem' stellen de twee ministers op het onderwijskundig vlak twee mogelijkheden vast: "Ofwel voert men een verhoogde selectie in voor de aanvang van de studies, ofwel voert men een verhoogde selectie in na het einde van het eerste studiejaar." De afgelopen weken werd duidelijk dat hoe langer hoe meer gedacht wordt in de richting van de tweede optie. De ministers stellen echter "dat het invoeren van een toelatingsproef voor geneeskunde gemotiveerd moet zijn op grond van specifieke argumenten met betrekking tot de gezondheidszorg." Het moet duidelijk zijn dat de twee beleidsvoerders daar helemaal niet in slaagen. De Leuvense kringverteenwoordigers stelden vorige week na wekenlange discussie en met een duidelijke meerderheid ook "dat de problemen in de gezondheidszorg volgens ons op afdoende wijze kunnen opgelost worden, binnen de gezondheidszorg, zonder te raken aan het principe van vrije toegang tot het hoger onderwijs." Volgende week belichten we de voorgestelde onderwijsmaatregelen van Van den Bossche uitgebreider.

Kris Jacobs

Weinig volk voor natte, winderige fietsactie VAO-diskussie mogelijk heropend

Een goede maand geleden keurde de Vlaamse Raad het fameuze onderwijsdecreet VI goed. De daarin beschreven financiering van de voortgezette academische opleidingen (VAO's) ligt de studentenbeweging nog steeds zwaar op de maag. Vorige week donderdag werd daarom opnieuw actie gevoerd, deze keer per fiets. De opkomst lag weliswaar beduidend lager, maar de actie kende daarom niet minder succes. De verschillende fracties in de Raad lijken in ieder geval gehoor te willen geven aan de studentengrievens.

Het studentenprotest rond de VAO's — in de studentenvolksmond ook wel bekend als postgraduaat — draait kort gezegd rond de beslissing van de Vlaamse Raad om de inschrijvingsgelden van de helft van die opleidingen vrij te laten. Die beslissing is een soort kado'tje aan de universiteiten. Het nieuwe decreet houdt namelijk wat betreft de financiering van VAO's geen rekening meer met studentenaantallen en zou de universiteiten op die manier moeten dwingen om te rationaliseren binnen het VAO-aanbod. Op zich is zo'n rationalisatie geen slechte zaak, maar de oneuws kunnen een eventuele 'inkomstenderving' bij een stijgend aantal studenten nu dus wel opvangen door hogere inschrijvingsgelden. De studentenbeweging stelt dat dit ertoe kan leiden dat die richtingen voor de minder begoede studenten onbetaalbaar worden. VAO's vallen voor die groep sowieso al behoorlijk duur uit aangezien daarvoor geen studiebeurzen betaald worden.

Naast die vrees voor sociale discriminatie, wordt van studentenzijde ook gesteld dat de betreffende maatregelen van decreet VI ertoe kunnen leiden dat de universiteiten alleen nog de meer lukratieve VAO's zullen aanbieden. Dat alles was in elk geval genoeg voor de Leuvense studenten om de weken voor de kerstvakantie twee maal massaal — met respectievelijk vijftienhonderd en tweeduizend man — op straat te komen. De gezamenlijke AV (GAV) van Kringraad en Sociale Raad was daarna verdeeld over de vraag welke acties men verder zou ondernemen. Nogmaals in Leu-

ven betogen terwijl er weinig politieke en journalistieke aandacht besteed werd aan het studentenprotest? In Brussel betogen met een pak minder volk en bovendien het gevaar lopen dat de studentenbewegingen aan de andere Vlaamse universiteiten slecht tot niet zouden mobiliseren? Bovendien was het bewuste decreet onder-tussen reeds gestemd.

Overval

Uiteindelijk werd besloten om per fiets naar Brussel te trekken om daar aan de Vlaamse Raad het studentenprotest duidelijk te maken. In eerste instantie moest dat gebeuren via de autosnelweg, maar daarvoor werd geen toestemming verkregen. Tenslotte werd het dan maar naar Brussel sloten via de Brusselsesteenweg. Bij sommigen zal de twijfel over zin van verdere acties wel meegespeeld hebben, bij anderen allicht ook de afstand en de vrij onaangename weersvoorspelling — Limburg dreigde niet toevallig tegelijkertijd te verzuipen. De opkomst voor de fietsactie lag in elk geval wel erg laag. Slechts een veertigtal studenten daagden afgelopen donderdag om half een op aan het Ladeuzeplein. Daarbij bevond zich dan ook nog een delegatie van enkele Gentse studenten, waarvan twee zelfs per fiets vanuit die stad gekomen waren. Onder de aanwezigen waren verder ook de Kringraadfractie van de Psychologische Kring, de pressen van Kilo, Wina, Politika en Ekonomika en de obligate MLB-fractie. Later zouden zij

in Brussel worden opgewacht door een tiental leden van het BSG, de overkoepeling van VUB-studenten.

Opvallende aanwezigen waren ook de ordestrijdkrachten. Die hadden namelijk gerekend op een driehonderdtal fietsers en hadden dan ook gezorgd voor een meer dan heilloze 'omkadering'. Over het hele traject gerekend namen hoogstwaarschijnlijk meer politie-agenten en rijkswachters deel aan de actie dan studenten. Zo werd de groep betogers bijvoorbeeld vanaf Leuven gevolgd door een viertal goed gevulde overvalwagens.

De fietstocht verliep zonder noemenswaardige incidenten, zij het dan dat het weer en vooral de windrichting niet echt meezaten. Rond drie uur bereikte men Brussel en bleef de groep

wachten aan de rand van de neutrale zone rond het parlementgebouw. Daar werden ondertussen een vijftal studentenvertegenwoordigers ontvangen door Laurens Appeltans (VU), René Swinnen (SP) en Christiaan Moors (CVP), leden van de Vlaamse Raad die zich daar (ondermeer) bezig houden met onderwijsmatiere. Ook Eddy Baldewijns (SP), voorzitter van de Vlaamse Raad, was even bij dat onderhoud aanwezig. Hij merkte in eerste instantie op dat het studentenprotesten eigenlijk vijgen na posen zijn, aangezien het decreet al gestemd is.

Handel

De studentenafvaardiging legde echter uit dat van de door het decreet beoogde rationalisatie van de VAO's geen sprake is, dat er zelfs eerder een neiging tot uitbreiding van het aantal VAO's lijkt te zijn. Na wat meer uitleg over het probleem kreeg de afvaardiging de raad hun betoeg op papier te

zetten en op te sturen naar de onder-tussen alweer vertrokken voorzitter Baldewijns. Langs die weg zou vermeden worden, dat het dossier gepolitiseerd raakt. De verschillende fracties zouden dan eventueel een gezamenlijk amendement kunnen indienen.

Nadien had de studentendelegatie ook nog een kort onderhoud met Jef Tavernier, onderwijsman van Agalev. Zijn reactie was gelijkaardig. Verder denkt hij echter ook dat een beurs-systeem voor de VAO's niet haalbaar is, omdat je op die manier die opleidingen zou opwaarderen, wat neerkomt op een studietoelating. Meer heil ziet Tavernier bijvoorbeeld in een verlenging van alle universitaire richtingen van vier naar vijf jaar om het VAO-aanbod af te bouwen. Steven Leemans, voorzitter van Kringraad en lid van de delegatie, meent in elk geval dat er bij de politici de wil bestaat om eventuele mankementen van decreet VI vooralsnog recht te trekken. Het VAO-dossier is dus misschien nog niet afgehandeld.

Kris Jacobs

Gert Meesters lag toen al tweehonderd meter achterop

(foto Kris Jacobs)

Eén van de vier

Eredoktors

vervolg van pag. 1

plichten van de universiteit. Daarmee wil de rektor de maatschappelijke rol van de KU Leuven herbevestigen. Het geven van een eredoktoraat aan Jürgen Moltmann past volledig binnen deze visie.

Een ander eredoktoraat gaat naar de Noord-Nederlandse schrijfster Hella S. Haasse (76). Zij werd voorgesteld door de Kultuurcommissie en haar promotor is professor Marcel Janssens. Hella Haasse krijgt een eredoktoraat als ererbij voor haar ganse literaire oeuvre, waaruit vooral haar doorbraaknovelle 'Oeroeg' (1948) en haar laatste roman 'Wij, heren van de thee' (1992) bekend zijn. De KU Leuven huldigt haar bij monde van de Campuskrant als "één van Nederland's meest voorantstaande auteurs met een oeuvre van hoge artistieke waarde dat bijgedragen heeft tot de uitstraling van de Nederlandse cultuur in de wereld".

In het werk van Haasse staat vaak het verre Nederlands-Indië centraal, waar de schrijfster een groot deel van haar jeugd doorbracht. Zo gaat 'Oeroeg' bijvoorbeeld over het spaaklopen van een vriendschapsrelatie tussen een Nederlandse en een Oost-Indische jongen, ten tijde van de onafhankelijkheidsstrijd. Het boek werd intussen op niet helemaal overtuigende wijze verfilmd, en het resultaat daarvan wordt op de avond van de uitreiking van de eredoktoraten vertoond, ter vervanging van het traditionele klassieke konsert.

Nobel

Ondanks de grote verscheidenheid aan genres komt in Haasse's werk één grote basismatematiciteit naar voren: de konfrontatie tussen individu en gemeenschap, tussen kunst en leven. Haasse tracht een eigen wereld te creëren waarin een mystieke eenheidsgedachte primeert. Zij gaat op zoek naar patronen die de waarheid uit de verborgenheid doen treden en een diepere samenhang blootleggen. Vandaar ook haar fascinatie voor het raadselachtige dat zij, net als Couperus, vindt in het mysterieuze Oosten. Als de schrijfster literair geprezen wordt, dan is dat vooral om haar vertelkunst.

Hoewel Haasse dus zeker een grote naam is in het Nederlandse literaire wereldje, kan je toch een aantal vragen stellen bij het waarom van haar eredoktoraat. Ze is ongetwijfeld een vakbekwaam schrijfster, en de laatste jaren mag ze zich in een grote waardering verzeilen, maar dat rechtvaardigt nog niet meteen een eredoktoraat. Ze kan namelijk moeilijk van vernieuwende impulsen beschuldigd worden, noch op vormelijk, noch op tematisch gebied. Haar gehele oeuvre wordt gekenmerkt door een zeker conservatisme, en haar degelijkheid brengt vaak een hoog saaiheidsgehalte met zich mee. De vraag blijft dan of er binnen de Nederlandse literatuur geen meer vernieuwende stemmen te vinden zijn die voor een eredoktoraat in aanmerking komen. Een ander opmerkelijk feit is dat

heerders soms beogen."

Fama heeft zijn theorie ook aan een uitgebreide empirische toetsing onderworpen. Professor Vanthienen: "Zo toonde hij in eerste instantie aan dat de koersveranderingen op de aandelenmarkten een lukraak pad volgen en dus niet kunnen worden voorspeld, en dat is juist omdat al die informatie erin weerspiegeld is. Daardoor is het erg moeilijk om de markt te kloppen als daarbij rekening gehouden wordt met risico."

De Amerikaanse ekonomie heeft daarnaast een methodiek op punt gesteld om de impact van plotse gebeurtenissen of nieuwe informatie op de koersvolgtoe van de financiële markten te onderzoeken. Daarbij konsentreerde hij zich vooral op de snelheid van de aanpassing aan een nieuw evenwicht. Vanthienen: "Zo'n gebeurtenis kan bijvoorbeeld een aardbeving zijn zoals onlangs in Japan, de val van een regering, wijzigingen in de fiscaliteit, de aankondiging van een dividend of de winsten, wijziging van eigendom via fusie of opslorping."

Tiens

"Verder heeft Fama een evaluatiemethode op punt gesteld voor de performantie van bijvoorbeeld aandelen-, beleggings- en pensioenfondsen, en hoe men daarbij het risico best kan beheersen. Dat laatste wordt hoe langer hoe belangrijker, veel meer dan het nastreven van grotere rendementen dan normaal. Het draait met andere woorden allemaal rond het verantwoord beheeren van financiële middelen, en rekening houden met het risico. Bijna dagelijks stellen we via de nieuwsmidia daarvan het belang vast: schommelingen in de waarde van de munten, aandelen- en obligatiemarkten die fors dalen of stijgen, en massale geldstromen die zich verplaatsen."

De laatste eredoktor is nog een Amerikaan, namelijk Roger Y. Tsien (42). Tsien studeerde chemie en fysica aan Harvard College en doktoerde later in de fysiologie in het Engelse Cambridge. Fysicoloog is hij actief als onderzoeker aan het Californische Howard Hughes Medical Institute, meer bepaald in het domein van de cellulaire en moleculaire geneeskunde. Hij is ook professor in de departementen farmakologie en chemie van de University of California. Zijn promotor is professor Rick Casteels, groepsvoorzitter Biomedische Wetenschappen.

Patent

In het voorstel voor zijn eredoktoraat heet het dat "de explosieve ontwikkeling in de moleculaire biologie van de signaaltransductie ondenkbaar is zonder het baanbrekend werk van Dr. Roger Tsien." Belangrijk daarbij is vooral dat Tsien kunstmatig molekulen ontwikkeld heeft die in de sel ingebracht worden en die toelaten biologische 'signalen' te meten zonder dat zij het functioneren van de sel verstoren.

Zijn wetenschappelijk prestige blijkt verder bijvoorbeeld ook uit het enorme aantal artikels dat hij publiceerde. Sinds 1980 zijn er dat maar liefst vijftienentwintig. Over prijzen heeft Tsien niet echt te klagen, alhoewel hem in Europa tot nu toe slechts weinig dergelijke erkenningen te beurt vielen. In die zin maakt de KU Leuven allicht geen slechte keuze. Verder heeft Tsien trouwens nog een veertiental patenten op zijn naam staan.

De redenen voor het toekennen van een eredoktoraat kunnen natuurlijk divers zijn. Het wetenschappelijk prestige van de doctor honoris causa is daar allicht één van. Duidelijke voorbeelden daarvan zijn dit jaar Fama en Tsien. Soms is het echter ook een erg platte manier om een wederdienst te bewijzen. Zo kreeg vorig jaar de hertog van Arenberg een eredoktoraat. De schenking van een kasteel heeft met andere woorden zo zijn voordelen. Dit jaar lijkt er van dergelijke flagrante vriendendiensten echter geen sprake.

Meer "politically correct" is in ieder geval de genegenheid die gebaseerd is op ideologische verwantschap, zoals dit jaar in het geval van Moltmann. Het lijkt er echter wel op dat Moltmann moet fungeren als schaaamlapje voor het Leuvense hoopproject. Zo valt de keuze voor Haasse moeilijk

te omschrijven als een steunbetuiging aan de hedendaagse krachten in het kulturele landschap. Tsien en Fama mogen dan wel een onbetwistbare staat van dienst hebben in hun domein, met het maatschappelijk en etisch project dat de rektor het afgelopen jaar aankondigde lijken zij weinig uitstaans te hebben. Ondanks alle retoriek van de rektor liggen de prioriteiten blijkbaar toch als vanouds elders.

Joris Janssens
Kris Jacobs

Het patroonsfeest op 2 februari gaat traditioneel van start met de stoet van togtati naar de Sint-Pieterskerk om 9.45 u. Daar gaat om 10.00 u de eucharistieviering door, die voorgegaan wordt door kardinaal Danneels. De homilie wordt gehouden door professor Moltmann. De akademische zitting in Aula Pieter De Somer start om 11.15 u, de receptie in de Jubileumzaal van de Universiteitshallen om 13.00 u. De vertoning van de film 'Oeroeg' gaat eveneens door in Aula Pieter De Somer om 20.30 u. U bent van harte welkom.

WE HEBBEN NOCHTANS ALLEMAAL DE SPELLING-GEERTS GEBRUIKT, DUS DAAR KAN HET NIET RAN LIGGEN...

Germanisten kunnen ook niet spellen

Afgelopen dinsdag organiseerde Germania een 'Groot dikte van de Leuvense germanisten'. De bedoeling was enerzijds ludiek, maar anderzijds wilden de organisatoren ook de recente spellingdiscussies over de hekel halen. Dat ook germanisten bang zijn om te spellen, bleek alvast uit de lage opkomst. Amper zeventientwintig studenten, de dekaan van de faculteit Letteren, professor Lambert, en één andere professor bleken bereid aan het dikte deel te nemen.

De lage opkomst had allicht te maken met spellingonzekerheid, en voor germanisten nogal pijnlijke kwaal. Voor een germanist staat niet alleen zijn 'intelligentie', maar ook zijn beroepsop de het spel als hij te veel spellfouten maakt. Professor Geerts, voorzitter van de voortijdig afgedankte spellingcommissie, dikteerde de deelnemers een tekst die in 1991 ook al eens voor het 'Groot dikte van de Nederlandse taal' gebruikt was. Toen was het gemiddelde zesentwintig fouten en de winnaar maakte drie fouten. Afgelopen dinsdag maakte de winnaars ook drie fouten en het gemiddelde bedroeg niet geen twee-entwintig fouten.

Germanisten spellen blijkbaar iets juister dan andere mensen, maar tweentwintig fouten is nog niet om over naar huis te schrijven. Dat heeft weinig te maken met de vakkennis van de germanisten, maar des te meer met de huidige voorkeurspelling. Spelling blijkt dus nog maar eens een veel te ingewikkelde aangelegenheid. Wie het dikte tegen beter weten in konsekwent in de nieuwe Vetspelling schreef, maakte negentien fouten. Dat aantal geeft aan hoeveel woorden er in de nieuwe Vetspelling anders worden gespeld dan u ze hoort te schrijven.

(gm)

BRILCENTER

Herbert Hooverplein 13, 3000 Leuven, Tel. 016/23.44.44

... zichtbaar voordeliger
Ook de grote merken,
veel goedkoper!

WAARDEBON

Op vertoon van deze bon, biedt BRILCENTER u een korting van

20%

bij aankoop van monturen, glazen, zonnebrillen en contactlensproducten. Geldig t.e.m. 28/02/95

Naam: _____
en handtekening klant: _____
Nr. van de bon: _____

Contactlensproducten (netto-prijzen)
Aosept 480fr
(per 6 stuks: 460fr/st.)
Oxysept 1 step 520fr
Ultrazyme 365fr
Optifree 370fr
enz...

Waarde 200BF, korting per aankoopstijf van 1000BF wordt direct verrekenend aan de kassa op getekende prijzen. Vreemdvoordelige uitgever optis 2035 bvba Meise Geldig bij BRILCENTER Leuven, H. Hooverplein 13

advertentie

Studiedag belicht studentenhuysvesting Intrest op je huurwaarborg

Vorige week berichtten we over de studiedag rond studentenhuysvesting die op 20 januari door Studentenvoorzieningen in het Valkcollege werd georganiseerd. 's Namiddags konden de deelnemers er actief deelnemen en discussiëren in drie workshops. Deze behandelden de fiscale en financiële aspecten van het huren van studentenkamers, de op dit terrein geldende comfort- en veiligheidsnormen en ten derde de modelhuurkontrakten die in de Vlaamse universiteiten en hogescholen gebruikt worden.

Dat er naast de — bijwijken interessante, bijwijken saale — uiteenzettingen ook een praktisch gedeelte verbonden was aan de studiedag was zeker een positief element. Belangrijk was dat bij de voorbereiding en het verloop van de workshops de studenten van Sociale Raad een grote rol konden spelen. Zij zorgden ervoor dat een aantal hete hangijzers aan bod kwamen. Dat was meer dan nodig bleek achteraf, want de kotbazen waren in grote getale aanwezig om hun belangen te verdedigen.

In de workshop 'financiële en fiscale aspecten' kwam de problematiek van prijszetting, bijkomende kosten, belastingen en de waarborg van studentenkamers aan bod. Om een eerlijke huurprijs te garanderen, zo konkludeerde men in de werkgroep, was het nodig een richtprijs te hebben. Het vastleggen van een vaste huurprijs werd echter verworpen omdat het vraag- en aanbodprincipe hier voor deliger werd geacht. Die richtprijs zou dan van jaar tot jaar door de Huisvestingsdienst aan zowel studenthuurders als verhuurders meegedeeld moeten worden.

Comfort

Verder was iedereen het erover eens dat zowel huurders als verhuurders belang hebben bij een duidelijke regeling voor het bepalen van extra kosten zoals energie en water. Ofwel moet men op voorhand een forfaitair bedrag vaststellen, ofwel moet men de gemaakte kosten per student precies kunnen berekenen. De kosten van

een heel kot op het einde van het jaar delen door het aantal studenten is onwettig. Onwettig is ook het afweten van verhuursbelastingen op de huurder, iets wat in de praktijk echter niet gecontroleerd kan worden.

Kwaliteitslabel

In de workshop rond comfort- en veiligheidsnormen werd vooral over brandveiligheid gesproken. Terzake blijkt de stad Leuven een streng beleid te voeren. Omdat dit voor gemeenschapshuizen vaak een probleem is, werd door de studenten gepleit voor een gedifferentieerde aanpak. Iedereen, ook brandweerkommandant Gijssels, was het erover eens dat de normen in koten met meer dan tien studenten strenger zouden moeten zijn dan in deze met minder studenten.

Ook met betrekking tot de minimumcomfortnormen werd er gesteld dat er niet overdreven mocht worden. Dit heeft trouwens een verdringing tot gevolg van kansarme niet-studenten, die nu al vaak het slachtoffer zijn van het 'Leuven-studentenstad-fenomeen'. Een voorstel was te werken met kwaliteitslabels, zowel op gebied van comfort als veiligheid. Deze zouden in de kottiches vermeld kunnen worden en de studenten nog meer keuzevrijheid geven. Dat idee werd echter slechts op lange termijn haalbaar geacht.

Een gemeenschappelijk element in alle workshops was de vraag naar een betere regeling voor de huurwaarborgen. Tot nu toe is het zo dat studenten vaak omwille van pietluttige de-

tails hun waarborg niet terugkrijgen. Sociale Raad heeft hiervoor al een aantal processen aangespannen én gewonnen. Zeker nu de huurwaarborg steeds hogere bedragen aanneemt, is een betere regeling van de kant van de studenten een absolute must geworden.

Van de kant van de verhuurders bleek men geen probleem te zien in het voorstel de huurwaarborg op een geblokkeerde, geïndividualiseerde rekening te zetten. De intrest gaat dan niet naar de verhuurder maar naar de huurder. De verhuurder kan bovendien niet meer eenzijdig beslissen over het al dan niet teruggeven van de waarborg. Een nog eenvoudiger regeling zou zijn als waarborg de prijs van één maand aan te rekenen — wat eigenlijk de normale gang van zaken is — en deze aan te rekenen als betaling van de laatste maand huur. Jos Dewinter van de Huisvestingsdienst wist ons vorige vrijdag te vertellen dat het eerste voorstel positief is bevonden op het Overleg Bewonersbelangen en dus waarschijnlijk zal doorgevoerd worden.

Modelkontraat

Het was de bedoeling in de workshop 'Modelhuurkontrakten' te discussiëren over een regionaal overeenstemmend modelkontraat voor alle Vlaamse universiteiten en een aantal hogescholen. Dat modelkontraat kon dan naar de overheid toe gepromoot worden. Dat van deze discussie niets terecht is gekomen, ligt aan de aanwezigheid van verhuurders in de workshop, die de gelegenheid aangrepen om juridisch advies in te winnen over hun eigen kontrakten. Een gemiste kans.

In ieder geval is het een interessante vraag op welk beleidsniveau zo'n kontraat vastgesteld kan worden. De vergunningsplicht voor verhuurders, die in Antwerpen en Gent al bestaat, zou volgens professor Hubeau (UIA en Utrecht) het kader kunnen zijn van zo'n modelkontraat. Ook de eerder vermelde kwaliteitslabels van kamers

Het luxekot

(foto Karel De Weerd)

kunnen in dit verband een plaats krijgen. Een gedurfd voorstel, dat hopelijk snel politiek gerealiseerd wordt.

Op het einde van de studiedag brachten de Sociale Raad-vertegenwoordigers in de plenaire vergadering verslag uit van de gevoerde discussies in de workshops. De stad Leuven werd opgeroepen de kottaks nu eens eindelijk af te schaffen. De universiteit werd op haar beurt uitgedaagd haar verantwoordelijkheid op te nemen om te blijven investeren in studentenkamers

gezien het recht op studeren en het recht op wonen voor studenten onverbreekbaar samenhangen. Professor Masschelein ging hier in zijn dankwoordje niet direct op in maar suggereerde dat het wel eens interessant zou zijn te onderzoeken of er een relatie is tussen de kwaliteit van de kamers en de studieresultaten van een student. Zou kunnen natuurlijk.

Lutgard Vrints

Pangaea

vervolg van pag. 1

Pangaea behoort tot de sociale sector van de unief en valt daarmee onder de beslissingsbevoegdheid van RvS, waarin een studentenfractie van Sociale Raad stemrecht heeft. Dat er op een los bijeengeroepen personeelsvergadering zou beslist worden om de openingen van pakweg de huisvestingsdienst af te schaffen zonder dat dit op RvS werd besproken, zou als unfair worden beschouwd. Als het echter om buitenlandse studenten

gaat, zijn de regels reeds eerder omzeild.

De studentenkoepel Portulaca wordt meegesleurd in de problemen. Zij voelen zich terecht in de doeken gedaan. Twee jaar geleden stond Portulaca (toen nog Isol), de Isolbar af aan de unief, met de afspraak dat de universiteit voor een alternatief zou zorgen. Wat er nu nog rest van Pangaea zullen de buitenlandse studenten zeker niet als een volwaardig alternatief ervaren. Bovendien subsidiëerde Isol ook verenigingen van buitenlandse studenten, net zoals Kringraad, Sportraad en Kultuurraad dat doen met de Leuvense kringen en vrije verenigingen. Portulaca echter, krijgt niet het geld om die traditie verder te

zetten. Vanaf nu zal het zoveelste nog op te richten kommitteetje van RvS, Pangaea, Portulaca en eventueel nog andere betrokkenen beslissen hoe en welke associaties van buitenlandse studenten subsidie zullen ontvangen.

Subsidie

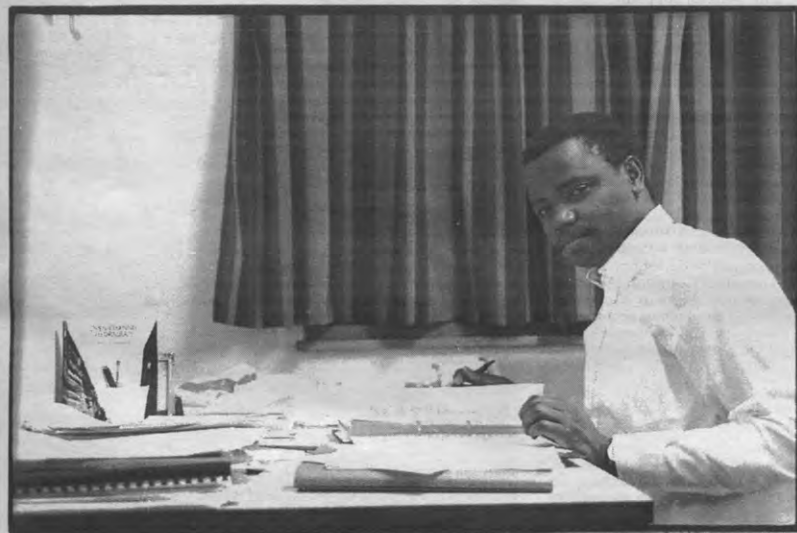
De Leuvense studentenbeweging heeft steeds als principe vooropgesteld dat een studentenkoepel over volledige autonomie zou moeten kunnen beschikken om over de besteding van haar middelen te kunnen beslissen. Het ontmoetingcentrum voor buitenlandse studenten zal daarenboven slechts open zijn tijdens

activiteiten. Voor die activiteiten zal men waarschijnlijk bijzonder moeilijk subsidies kunnen ontvangen.

De beslissing om Pangaea alleen nog open te houden tijdens activiteiten, werd dus gemaakt zonder Pangaea zelf te raadplegen. Wel mag Pangaea nu het slechte nieuws verspreiden. Onder de buitenlandse studenten wordt deze methode van besluitvorming 'démocratie zéroise' genoemd. Half februari komt er een volgende evaluatievergadering met de nieuw aan te werven koördinator van Pangaea. Die nieuwe koördinator zal dan gebriefd worden over een Pangaea, dat hervormd werd zonder dat het erbij betrokken was. Wie de opvolger van Min Dewachter zal worden, is nog niet bekend. Het moet wel iemand worden met 'noties van boekhouden'.

Dat de nieuwe koördinator meer bureaucratisch dan sociokultureel werk zal moeten uitvoeren, lijkt nu wel onvermijdelijk. Bovendien is de eis van een boekhoudkundig onderlegde koördinator duidelijk een steek onder water naar de ontslagnemende Min Dewachter, die tussen de regels beschuldigd wordt van wanbeheer. Een te gemakkelijke beschuldiging als men weet dat de dienst boekhouden de financiële gegevens van Pangaea voor 1994 achterhield en pas vorige week na de vergadering doorstuurde aan Min Dewachter. Hopelijk is de volgende koördinator van Pangaea gek op soapseries. Uw reporter ter plaatse kijkt uit naar de volgende aflevering.

Ilse Frederickx

Niet genoeg geld voor broodjes

(foto Nixon NBB)

CHAOS

café pool snooker

in het hartje van Leuven
op je weg naar de Oude Markt

Zeelstraat 1 (boven Lunapark)
Tel.: 016/23.33.18
open 7 op 7 van 11.00 tot 02.00 uur
zat. en zon. van 15.00 tot 02.00 uur

De droom van elke platenbaas

Girls against Boys in de Sojo op maandag 6 februari **Seks, seks en rock 'n roll**

In het voorjaar van 1994 streken enkele 'agents' van de major platenmaatschappij Virgin, handig vermomd als muziekkenners, neer in een kleine Londense club. Spionnen hadden hen in het oor gefluisterd dat het groepje dat daar die avond speelde de potentie had om de nieuwe Nirvana, de natte droom van elke platenbaas, te worden. Dat groepje was Girls against Boys (GvsB).

Of de agenten de band ook werkelijk ooit gehoord hebben, is niet zeker want al na het voorprogramma hingen ze aan de lijn van hun grote baas om te melden dat ze de witte rock 'n rollmerel hadden gevonden. Die avond was namelijk het toen nog onbekende Antwerpse vijftal dEUS als opwarmer voorzien. De rest is geschiedenis.

Parlando

En Girls against Boys? Die brachten eind vorig jaar gewoon hun derde full length-cd uit op het gerespecteerde hardcorelabel Touch and Go. Dat is zeker geen oner want bij dat kleine maar in independent gitaarmiddens verafogde maatschappijtje uit Chicago, verkeren ze in het niet onaangename gezelschap van gelijkgestemden als Arwelder of The Jesus Lizard. Het is precies die nieuwe cd — 'Cruise Yourself' gedoopt — die Girls against Boys volgende week maandag komt voorstellen in het knusse zaaltje van jeugdhuis Sojo in Kessel-Lo. Op verzoek van de onafhankelijke konsertpromotoren van Kerosene, die de

groep ook al eerder naar het Leuvense bracht.

Bij Kerosene weten ze heus wel waarom precies deze groep nog eens mag terugkomen. Bij hun vorige doortocht, iets meer dan een jaar geleden, sloeg GvsB het aanwezige publiek met verstomming door hun strakke maar solide set. In de hardcorewereld zijn er slechts weinigen die de groep kunnen overtreffen qua live-performance. GvsB kleurt bewust buiten de lijntjes van het genre: nu eens krijgen de gitaarriffs ondersteuning van een pesterig orgeltje dat je elke melodie willens nillens doet meefluiten, dan weer stukt het ritme en is het de zwoele en demonische parlando van zanger Scott Mc Cloud die de aandacht trekt.

Brulboeien

Toch maakt het kwartet uit Washington (en sinds enige tijd ook een beetje uit New York) allesbehalve vrolijke deuntjes. Hun muziek is de spiegel van het grootstadleven nadat de zon achter de skyline is gezakt: ranzig en smerig maar ook sexy en aarts-

gevaarlijk. De ijselijke stem van Mc Cloud dreigt duizend keer meer dan alle neopunkbrulboeien die tegenwoordig op MTV hun street credibility komen bewijzen. Alles wat Mc Cloud cum suis willen bewijzen, is dat zij nog steeds de grootste zijn en hebben.

De wereld een geweten schoppen is aan deze lieverds niet besteed, alleen een vrouwenkont durven zij wel eens een trap verkopen: "Why don't you go make yourself./ Yeah, why don't I? There's something missing./ Hey Mr. Touch./ Mr. Baby/ Anyway you want it./ Make it stick./" (uit 'Rockets are red'). Of nog: "You know what I like/ Your infinite sexiness your royal highness./ I could use a drink./ I am just a satellite to your infinite sexiness." (uit 'Kill the sex-player'). GvsB brengt onversneden blanke hardcoreblues, zoals die dezer dagen opborrelt uit de afvoergaten van New York, Chicago en Washington. Helmet, ondertussen al onschadelijk gemaakt in de mainstream, is de meest bekende groep uit dat genre terwijl niet minder getalenteerde bands als Unsane, Jawbox of Unwound staan te trappelen in de wachtkamer van de grote roem.

Met hun sound die meer sexy is dan die van Barkmarket en minder vulgair dan die van The Jesus Lizard, kan GvsB moeiteloos mee aan het moordende tempo van al die brutaaltjes. Maar Mc Cloud draait al langer mee in de hardcorescene. Hij is een overlevende van het lichtjes legendarische Soulside — net als wel meer bandleden. De anderen hebben een niet minder roemrucht verleden bij onder andere Edsel. Soulside vormde samen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Klef 2 Metalen silinder die de as omsluit — Wreed kelker 3 Denkbeeld — Hatelijke opmerking 4 Troef negen — Familielid — Sporterm 5 Krypton — Meeststemmige kompositie 6 Europese hoofdstad — Pers. vnv. 7 Harde trap — Tin — Afgelegen 8 Samengesteldbloemige plant — Lichtende kring om zon of maan 9 Schriftelijk bewijsstuk — Fortuin 10 Tegenspreker.

Vertikaal — 1 Volkomen zuiver 2 Deel van een geweer — Onbep. vnv. 3 Spitsmuisachtig zoogdier — Grieks wijsgeer die de ideale staat ontwierp 4 Groep dieren — Familielid 5 Vervalst 5 Bijwoord — Monarch 6 Zeer zachte stof — Japans bordspel 7 Europese rivier — Boom — Vrouwelijke vogel 8 Onstoffelijk wezen — Grauwe, bleke 9 Zoogdier — Stad aan de Seine 10 Uitdaggend gekleed.

Door Filip De Keukeleere

met ondermeer Scratch Acid (de premature Jesus Lizard), Big Black en All de eerste generatie hardcorebands, die de basis legden voor de huidige explosie van gitaargeweld.

Kraakpunks

Na zijn Soulsideperiode tuimelde Mc Cloud in Girls against Boys, dat oorspronkelijk niet meer dan een hobbyprojectje was. Maar het eerste resultaat — het mini-ceedeetje 'Nineties vs Eighties' met de bescheiden undergroundklassieker 'Stay in the Car' — was zo verbluffend dat er als vanzelf een heuse groep ontstond. Na hun eerste volwaardige plaat 'Tropic of Cancer' mocht de groep mee met grote broer Fugazi op toernee door Europa. De doorbraak volgt met 'Venus Luxure Nr. 1 Baby' in 1993. Muzikaal sluit GvsB naadloos aan bij de traditionele hardcore maar kwa sfer doet de groep denken aan de morbide

electronic body music of de meest perverse teksten van een Henry Miller. Onweerstaanbare, in allerlei lichaamsvocht gedrenkte lappen gitaarmuziek als 'Go be Delighted', 'Rockets are Red' of het live bloedstollende en tragere nummer 'Satin Down' maakten van 'Venus' één van de topplaten van 1993. Bevestiging kwam er vorig jaar met het al genoemde 'Cruise Yourself'.

Het optreden van zes februari misen zou dan ook een doodzonde zijn. De echte fijnproevers gaan uiteraard een dagje vroeger al eens een kijkje nemen in de Lintfabriek in Kontich, waar GvsB eveneens ten dans speelt, maar dan wel samen met de Nederlandse kraakpunks The Ex. Smakelijk.

Bart Eeckhout

Girls against Boys spelen in jeugdhuis Sojo in Kessel-Lo op zes februari vanaf acht uur stipt.

Achter de ogen van Bram Vermeulen

Volgende week woensdag 1 februari, presenteert Politika de Leuvense premiere van Bram Vermeulen's teatershow, 'Achter mijn ogen'. Dat zij hiermee de Aula Maxima stampvol zullen krijgen, lijdt geen twiifel. Vermeulen is immers één van de populairste Nederlanders in Vlaanderen en waarschijnlijk de enige Nederlander die hier meer aanhangers heeft dan in zijn eigen land.

Alhoewel Bram Vermeulen reeds actief is op het podium sinds 1968 — met zijn legendarische samenwerking met Freek de Jonge in Neerlands hoop — brak hij in Vlaanderen pas echt door in 1988 met zijn, door Boudewijn De Groot geproduceerde, cd 'Rode Wijn'. Volgens zijn fans zegt Bram de dingen die wij bedoelen maar niet kunnen zeggen en verzigt hij er dan nog een originele muzikale omlijsting bij. Het valt niet te ontkennen dat Bram Vermeulen uiterst gevoelige onderwerpen op zeer eenvoudige en toch verfijnde wijze onder woorden kan brengen.

Na 'Rode Wijn', dat nog voornamelijk rond de liefde en het verdwijnen of ontbreken daarvan draait, maakt hij 'Dans met mij', waarop hij in zijn teksten ook ruimere maatschappelijke onderwerpen te berde brengt (van daklozen tot getraumatiseerden van de tweede wereldoorlog).

En toen kwam 'Vriend en Vijand', een teatershow waarin Vermeulen zo diep graaft dat het hoe dan ook pijn doet. Onbegrepen, mislukte en onmogelijke liefde, de frustratie van de ouder-kindrelatie en de dood zijn de grote onderwerpen. In de tussentekstjes van zijn show lijkt hij dat allemaal nog te relativiseren: leuke tekstjes over een man die smoezen verzint om te verklaren aan zijn vrouw waarom hij zo laat is en een jongen die een beetje doelloos in een gebouw rondloopt. Als uiteindelijk hun werkelijke redenen duidelijk worden, komt de slag des te erger aan: "Spring dan, zak!"

'Vriend en Vijand' werd ook een live-cd waarop Vermeulen begeleid wordt door ouwe rotten zoals Ernst Jansz, Boudewijn De Groot, Raymond van het Groenewoud en anderen. Na 'Vriend en Vijand' kreeg Vermeulen waarschijnlijk een beetje schrik van de emoties die hij had teweeggebracht. Zijn volgende toernee 'Toeters en Bellen' was slechts een bloemlezing uit zijn vijftienvingjarig repertoire.

Sinds maart vorig jaar dwelt hij in Vlaanderen echter weer alle parochie- en andere zalen af met zijn nieuwe, geïntegreerde teatershow, 'Achter mijn ogen' is eenvoudiger dan 'Vriend en Vijand', bescheidener misschien. De opbouw is niet zo gesofistikeerd. Het gaat, zoals altijd eigenlijk, over doodgewone jongens en meisjes, mannen en vrouwen, klootzakken en wijven en hun eenvoudigste en meest direkte gevoelens. Maar hij weet het weer verdomd goed te zeggen én te zingen.

(wdr)

Bram Vermeulen en zijn piano brengen op woensdag 1 februari 'Achter mijn ogen' in Aula Pieter De Somer om 20.00 u.

Bibeltekenaar Marc Legendre signeerde bij Gobelijn

"Alles in Bibel heb ik ooit meegemaakt"

In de stripwereld zijn grappige kinderen momenteel erg populair. 'Stefan' van Cauvin en Laudec en 'Kleine Robbe' van Tome en Janry zijn daar de beste voorbeelden van. Na enkele albums wordt zo'n reeks meestal pure routine. Veel ouder en veel origineler is de reeks Bibel van Antwerpenaar Marc Legendre. Bibel speelt al ruim twaalf jaar overtuigend de hoofdrol in een strip die tipische kinderonderwerpen behandelt op een niet zo tipische manier: school, sport, kalverliefdes. Auteur Marc Legendre trapt al even overtuigend tegen zere schenen van uitgevers, recensenten, pedagogen en zakenmensen.

gen plezier. Wanneer ik nu naar beurzen ga, dan zie ik dat er een kern is van harde roepers rond dertien jaar. Maar dat zijn dan vooral van die mankes die Bibel na-af en naspreken. Die staan daar van "Frutsel frutsel", aan te schuiven voor een gesigneerd album. Anderzijds merk ik ook dat Bibel aanslaat bij een studentenpubliek. In Antwerpen worden er bijvoorbeeld Bibelafritten gegeven. En daar ben ik wel een beetje verwonderd over. Dat is toch een rare naam voor een fuif. »

Veto: Het is toch niet zo verwonderlijk dat Bibel bij een gevarieerd publiek aanslaat. De tekeningen en edukatieve elementen lijken te wijzen op een strip voor kinderen, maar de soms erg fijnzinnige humor en literaire verwijzingen zijn dan weer veeleer voor volwassenen bedoeld.

Legendre: «Dat is louter toevallig. Eigenlijk beginnen kinderen van vijf Bibel al te lezen. Ik merk dat omdat er bij 'Suske en Wiske Weekblad' brieven van zo'n jonge kinderen binnenkomen. Maar die kijken alleen naar die eenvoudige tekeningen. Die eenvoudige tekeningen zijn ook een probleem voor Bibel geweest. Mensen dachten dat het voor kleuters bedoeld was.»

"Ik heb gewoon geluk dat sommige mensen de onkunde om een volledig verhaal te vertellen hebben geïnterpreteerd als een bepaalde stijl."

«Voor kinderen van dertien of veertien zitten er al heel wat plezante dingen in, maar als ik ergens tussen haakjes een allusie op Steiner of Nietzsche zet, dan hebben ze die niet door. En dat is ook niet nodig om de grap te begrijpen. Studenten en ouderen lezen Bibel dan weer juist voor die dubbele bodems.»

Veto: Uit de albums van Bibel blijkt een grondige afkeer van kommersie en marketing. De managers gaan met negentig procent van de winst lopen, in 'Kassa, kassa' parodieert u de reclame, de uitgever bemoeit zich met het verhaal... Heeft u echt zo'n

hekel aan de commerciële kant van het stripmaken of is dat een traditionele grap die u uithaalt?

Legendre: «Een gewone grap is het zeker niet. Eigenlijk is het zo dat ik alles wat in Bibel gebeurt, wel eens meegemaakt heb. Ik heb een grondige hekel aan die kommersie. Ik vind het wel prettig als iemand mij opbelt om postkaartjes te maken, want ik teken graag postkaartjes. Maar daarna wordt dat zo'n rompslomp, met contracten, bedragerijen, pestrijen. En dan vraag ik me af waarom dat niet gewoon prettig kan blijven.»

Klichee

«Bibel heeft het als karaktertje heel moeilijk met die kommersie. Ik merk dat ik daar geen controle over heb. Reggie (vriendje van Bibel nvd) heeft ooit gezegd: "Ik wil nooit beroemd worden, want dan sta ik binnen de kortste keren op een sjokpot". Op dat moment stond Bibel op de Kwattasjoko. Mijn manager is dan mogen gaan uitleggen bij Kwatta dat ik dat niet zo slecht bedoelde, maar eigenlijk bedoelde ik dat wel zo slecht. Het is natuurlijk wel tof om Bibel op een pot sjoko tegen te komen, maar het is niet zo tof dat hij daar tegenwoordig op staat te smilen. Dat past niet bij Bibel.»

Veto: Terwijl Bibel als zijn dware zelf waarschijnlijk een veel betere reclame zou zijn. **Legendre:** «Dat denk ik dus ook.»

Veto: Bibel illustreert dat strips en literatuur verbonden zijn. Ook in hedendaagse romans gebeurt het namelijk wel eens dat de auteur meespeelt in het verhaal als personage en dat het hoofdpersoonage kritiek geeft op de gang van zaken. Je zou Bibel met een moeilijk woord een meta-strip kunnen noemen. De personages zijn er zich volledig van bewust dat ze in een strip akteren en gedragen zich daar ook naar. Is Bibel bewust zo chaotisch van verhaalstruktuur? Of doe je dat gewoon omdat dat bij Gotlib zo tof was?

Legendre: «Van Gotlib heb ik enkel geleerd dat het mogelijk is. Voordien dacht ik dat een strip een spanningslijn moest hebben, cliffhangers, kortom een duidelijke structuur. In Bibel doe ik gewoon mijn zin. Ik zit zo in elkaar. Ik begin gewoon linksboven op de pagina en ik weet dat ik acht pagina's moet maken. Ik heb gewoon geluk dat sommige mensen de onkunde om een volledig verhaal te vertellen hebben geïnterpreteerd als een bepaalde stijl. Ik kan gewoon geen verhaal lang over hetzelfde vertellen. Ik zou wel weten hoe ik het moest afmaken, maar ik kan

het gewoon niet. Bibel komt dan in opstand, wil de scenario's veranderen. Gelukkig mag ik mijn Bibels zo maken.»

Veto: Buiten de konventies kwa verhaalopbouw en striptaal maak je ook de traditionele stripkarakters belachelijk. Er treedt een professor Klichee op in Bibel, die even verstrooid en geniaal is als alle andere professoren in strips, en Bibel's huisdier is een yucca. Ik neem aan dat je bewust de traditionele striptrollen omver werpt.

Legendre: «Jazeker. Ik vind het verschrikkelijk dat men de kinderen in strips belachelijk maakt. Ik denk dat kinderen veel beter verdienen. Niet dat Bibel dat biedt. Ik wil er niets voor in de plaats stellen. Maar ik wil wel protesteren tegen idiotieën. Een professor die altijd uitvindt is heel gemakkelijk, want die kan op het juiste moment met de juiste uitvinding op de proppen komen. Het verhaal hoeft dan helemaal niet goed meer in elkaar te zitten. Een figuur als Jerom is bijvoorbeeld doodgemakkelijk: een deus ex machina die alles oplost. Ik zeg niet dat Vandersteen hem zo gebruikte, maar Vandersteen had nog goede verhalen. Maar tegenwoordig...»

Veto: «Dat huisdier is zo'n tipische tic van uitgevers. Zorg maar dat er een diertje bij is, ook op de cover, want dat slaat goed aan bij de kinderen, kijk maar naar Flip bij Jommeke en Billie bij Bollie. Ik wist dan niet goed wat ik daarmee moest en heb er dan maar Freddy de yucca, die al eens op een kerstkaartje had gestaan, bijgeleurd. Dat was eigenlijk een steek naar de uitgever, maar die heeft dat dan toch gewoon goed gevonden. Ij merkt dat, maar een uitgever merkt zo iets niet.»

Veto: U zegt dat u niets in de plaats wil stellen, maar het valt me toch op dat er in Bibel een aantal thema's opduiken die anders zelden of nooit in een strip kunnen. Er is bijvoorbeeld Vincent de homo of het racisme waartegen u protesteert met Bibels eerste vriendinnetje — het negerinnetje Sloefke — en het album 'Parels voor de zwijnen'. Wilt u dan toch iets overbrengen?

Legendre: «Ik heb vrienden en vriendinnen van allerlei slag. Vaak komen die voor in mijn albums, echte mensen of versmeltingen. De Vincent bestaat toevallig echt. Anderzijds zit je met een medium dat door een aantal mensen gelezen wordt en dan heb ik geen zin om te gaan doen alsof alles in de wereld in orde is. Het is gewoon huichelachtig dat bepaalde gevoelens nooit in een strip komen. Als je een medium ter beschikking hebt, en de kans biedt zich aan om zoets terzijde te doen, dan vind ik dat je die kans niet mag laten schieten. Als het dan gevoelig ligt dat Bibel met een homo gaat zwemmen, tant pis. Racisme vind ik zo iets waar je niet naast kunt. Ik heb achter op de flap van Parels voor de zwijnen een tekst gezet waarin ik mensen met racistische neigingen aanraad om het album te laten liggen. Dat meen ik. Het mag natuurlijk ook geen demagogische strip worden met het vingertje omhoog. Dat moet je vermijden.»

Mickey

Veto: Critiek komt meestal in de strips zelf terug. Er wordt dan gezegd dat de teksten te lang zijn en niet luchtig genoeg, dat er te weinig beweging in zit bijvoorbeeld. Meestal wordt die kritiek tot een kwinkslag omgevormd. Wilt u zo kritiek van u afschrijven of wilt u laten zien dat u eigenlijk toch gelijk hebt?

Legendre: «Beide, denk ik. Als ik kritiek krijg, dan zit ik er wel mee in en dan moet ik dat soms van me afschrijven. Jammer genoeg zijn er weinig goede striprecensenten. Ik kan op voorhand bepalen wat er in welke krant over welke strip geschreven zal worden. Maar zo'n mening heeft wel invloed. Dan schrijf ik zo'n ondeskundige mening wel eens in een Bibel en dan hoop ik dat de recensent er zich in herkent. Uitwassen belachelijk maken hoort bij Bibel. Als zo'n recensent mij dan de volgende keer interviewt, dan pesten wij elkaar nog wat meer. Dat houdt het plezierig.»

«Als er serieuze kritiek komt, dan onderzoek ik die wel altijd. Bibel heeft een tijdje in een Italiaans stripjdschrift gestaan met Mickey Mouse. Ten tijde van 'Snotneuzen in de sneeuw' stond Bibel dus vol met erg jonge tekenfilmhumor. Maar een paar studenten hebben me daarop gewezen en toen heb ik aan de uitgever uitgelegd dat Bibel weer zoals vroeger moest worden. Beter stoppen dan Mickey-Mouse-verhaaltjes maken.»

Veto: Bibel leeft van originaliteit. Sommige grappen in de laatste Bibels hebben echter een lange baard. Is het niet moeilijk om altijd origineel te blijven?

Legendre: «Als je met humor bezig bent, is het altijd moeilijk om te weten of niemand je voor is geweest. Soms denk je dat je iets gevonden hebt, maar dan blijkt het al jaren op een schuurkalender te staan. Dat er minder originele grappen in staan is dus normaal. Dat is altijd zo geweest. Maar in het begin was de verrassing groter. Ik lees soms dat mensen vinden dat het nieuwe ervan af is. Maar dat kan niet anders. Ik kan niet met elke Bibel de strip opnieuw uitvinden.»

Veto: Bibel is een raar ventje met een enorm hoofd en een zeer ongebruikelijke naam. Hoe kom je erbij om zo'n personage uit te vinden?

Legendre: «Ik heb daar nooit bij nagedacht. Op een gegeven moment vroeg een kameraad waar ik mee op de universiteit had gezeten, of ik geen tekening kon maken voor een tijdschrift van de KSA. Het moest een tekening zijn bij een artikel over het Vredesboek. Ik wou geen saai figuurtje tekenen dat braaf het Vredesboek aan het lezen was, want de ideeën in dat boek waren nogal naïef. Als je een kind geen pistool koopt voor Sinterklaas, dan zal het wel met zijn vingers een pistool nadoen. Met zulke ideeën stopt de oorlog niet.»

«Daarom had ik een figuurtje getekend dat met het Vredesboek op het hoofd van zijn zusje sloeg. En ik liet dat meisje dan roepen: "Stop biebel". Ik weet helemaal niet meer waarom ik daar biebel geschreven heb. Toen kreeg ik een heleboel boze brieven van pedagogen. Die vonden het onverantwoord dat zo'n tekening geplaatst werd, want nu was het volgens hen onmogelijk om nog op een prettige manier met dat boek te werken. Mensen belden mij op en zeiden: "Die biebeltekening is rotslecht!". Ik beaamde dan maar gemakshalve, totdat ze zeiden dat het mijn eigen tekening was. Ik heb dan het blad er eens op na geslagen, en gemerkt dat er inderdaad 'biebel' stond. Op die manier was een figuurtje ontstaan, zonder dat dat echt de bedoeling was.»

Nietzsche

Veto: Heeft u grote voorbeelden in het stripwereldje die een weerslag hebben gehad op de latere ontwikkeling van Bibel? In Bibel's slaapkamer ligt bijvoorbeeld wel eens een 'Calvin and Hobbes'...

Legendre: «Toen ik een jaar of vijftien was, was ik een grote fan van de strips van Gotlib. Dat vond ik toen echt het summum van humor. Niet 'Rhaa Lovely', dat is al wat platter, maar zijn vroegere werk. Hij maakte parodies op televisieseries, pocketboekjes, prototypes die iedereen kent. Hij durfde ook vanalles: hij onderbrak het verhaal zo nu en dan, personages die helemaal niet in het verhaal thuishoren, komen even langsgelopen. Ik weet dat ik zulke dingen later ook gedaan heb in Bibel.»

«Later ontdekte ik ook het werk van Binet. Hij heeft me geleerd dat helden in stripverhalen doodgewone mensen kunnen zijn. Ik heb altijd veel inspiratie gehad over mijn omgeving, maar ik dacht dat je die nooit in een strip kon gebruiken.»

Veto: Je kan toch moeilijk zeggen dat bijvoorbeeld Bibel's ouders gewone mensen zijn. Een halve gare piraat en een overemotionele moeder.

Legendre: «Toch zijn dat mijn ouders. Dat is echt zo. Alleen is het wat overdreven. Maar Binet deed dat ook en dat heb ik van hem geleerd. Als ik de strips van Binet las, dacht ik: "Eigenlijk is dat mijn vader". Zo merk je dat er dingen universeel zijn. Je merkt dat door de dingen wat te overdrijven, heel wat mensen er iets in herkennen. In het begin dacht ik dat de mensen mijn strips onnozelen zouden vinden. Maar blijktbaar maken veel mensen zo iets mee.»

Veto: Welk publiek heb je voor ogen als je Bibel tekent?

Legendre: «Alleen mezelf. Toen ik ermee begon, was ik een jaar of vierenftig en toen tekende ik al alleen maar Bibels voor mijn ei-

Legendre tekent een Bibel

(foto Joris Docx)

Tegen vrouwonvriendelijk oorlogsgeweld

Vrouwen in het zwart

Elke woensdagmiddag vatten ze post voor het stadhuis in Leuven en betuigen er gedurende één uur hun (min of meer) stilzwijgend protest tegen oorlog, ekstrem-rechts, nationalisme, separatisme, en — in het bijzonder — het geweldadige misbruik van vrouwen in oorlogsituaties. Op hun spandoek staat "Steun aan vredesgroepen in Kroatië, Bosnië en Servië", maar hun bekommernis is mondiaal en zeker niet eksklusief op deze problematiek gericht.

Ria Convents, van beroep advokate, organiseert de Vrouwen-in-het-zwart-afdeling in Leuven en woonde in december 1994 eveneens het internationale Women-in-Blackkongres bij in Jeruzalem. Van haar kwamen we wat meer te weten omtrent de ontstaansgeschiedenis en de drijfveren van de organisatie.

tisch ideeëngoed, en kunnen de Greenham-Commonvrouwen wellicht als de directe voorlopers van Women in Black geduid worden.

De organisatie zelf vindt haar oorsprong in de school van de Israëliëse problematiek, en is een direkt gevolg van de Intifada in 1987. In 1988 resulteerde de verontwaardiging in een eerste groep van acht aktiverende vrouwen in Jeruzalem. Dat initiatief volgde evenwel zeer snel navolging en al gauw schaarde honderden joodse en Palestijnse vrouwen overal in Israël zich achter de gemeenschappelijke slogan "Stop de Bezetting". De meningsverschillen tussen joodse en Palestijnse vrouwen hebben in de loop der jaren heel wat stof doen opwaaien. Toch heeft hun protest zich eensgezind gehandhaafd tot de vredesbesprekingen, en zelfs nu loopt hun aktie in de meer westerse steden als Haifa en Tel Aviv nog door onder het motto "Twee volkeren, twee staten", een statement dat voor de joodse vrouwen niet bepaald voor de hand ligt.

Mammografie

Het initiatief breidde zich al gauw internationaal uit naar onder andere

Italië, waar de arwijzing van de mafpraktijken één van de belangrijkste thema's werd, en naar Belgrado, waar de vrouwen zich radikaal politiek gingen opstellen tegen etnische opdeling en oorlogsgeweld tegen vrouwen. Vanaf dat moment heeft de organisatie zich vertakt over heel West-Europa en Noord-Amerika. De konferentie in Israël lokte zelfs enkele Afrikaanse vertegenwoordigers. Hoewel elk land zijn eigen aksenten legt in de Women-in-Blackideologie, kunnen zij zich allen terugvinden in dezelfde kernpunten: afwijzing van nationalisme, etnische opdelingen, verdrukking van minderheden en het

seksueel misbruik van vrouwen als oorlogswapen. Hier in België vallen de Vrouwen in het Zwart onder het overkoepelende Vrouwenaktiekolлекief, en zij begonnen hun aktievering vorig jaar januari in Antwerpen, Mechelen, Leuven, Gent en Brussel. Tegen juli was het vuur echter op de meeste plaatsen zo goed als gedoofd. Ten gevolge hiervan is Leuven nog de enige stad waar één keer per week een aantal vrouwen een stilzwijgende, zwarte wake onderhouden ter nagedachtenis van de vele vrouwelijke (en mannelijke) oorlogsslachtoffers en in stil protest tegen geweld en onrecht in de wereld.

Met de geldelijke steun die hen door sympathisanten ter beschikking wordt gesteld steunen de Belgische vrouwen verschillende projecten, waaronder de aanschaf van een mammografietoestel voor het Universitair Ziekenhuis in Tuzla (Bosnië), de oprichting van een opvangthuis voor verkrachte vrouwen in Kroatië en de steun aan de vrouwen van Belgrado (met boeken en materiaal), om hun publikaties mogelijk te maken. Geïnteresseerden kunnen elke woensdagmiddag tussen twaalf en één terecht voor het stadhuis.

Elke Van Campenhout

Toen de zon nog scheen

(foto Lieve Snellings)

Protest Baskische vluchtelingen tegen eredoktoraat in Louvain-la-Neuve

Felipe Gonzalez betrokken bij terrorisme?

Ook aan de Franstalige zusteruniversiteit van Leuven worden er binnenkort eredoktoraten uitgereikt. Donderdag twee februari zullen Jean-Luc Dehaene, Elie Wesel (overlevende van Auschwitz en Nobelprijswinnaar) en Felipe Gonzalez (premier van Spanje sinds '82) genomineerd worden tot 'doctor honoris causa' door de Universit  Catholique de Louvain (UCL). Motivatie voor de keuze is de 'herwaardering van het politieke gebeuren' in een periode van corruptiechandalen, algemeen wantrouwen en desinteresse voor de politiek.

Specifiek voor Gonzalez wordt er verwezen naar zijn verdiensten voor de democratisering van Spanje na Franco. Baskische vluchtelingen in België en vertegenwoordigers van Herri Batasuna (een linkse Baskische onafhankelijkheidsbeweging), hebben kritiek op de keuze van Felipe Gonzalez. Die heeft juist nu in eigen land af te rekenen met een ernstige regeringskrisis naar aanleiding van de heropening van het Gal-dossier in december '94.

De Gal (Grupo Antiterrorista de Liberacion) is een paramilitaire eenheid die in de jaren tachtig aanslagen uitvoerde op vermeende leden van de Baskische militaire verzetsbeweging Eta. Uit verschillende arrestaties van politiekommunisten, en recent ook leden van de Spaanse Staatsveiligheid blijkt dat hooggeplaatste personen uit de verschillende regeringen van Gonzalez op de hoogte waren van de activiteiten van de Gal, die bovendien gefinancierd zouden zijn met overheidsgelden.

Catalonië, Baskenland en Gallicie hebben een 'autonoom' statuut verworven en vooral Catalonië, één van de economisch sterkst ontwikkelde gebieden van Spanje, wordt in de Spaanse politieke context als volwaardige partner behandeld. In Baskenland zijn er echter nog steeds problemen. Het aanhoudende geweld van de Eta is hier een aanduiding van.

Doodseskader

Baskenland bestaat uit zeven provincies. Vier daarvan liggen in het grondgebied van de Spaanse staat, de overige horen bij Frankrijk, Miguel en Bóti zijn vertegenwoordigers van Herri Batasuna in Brussel.

«Herri Batasuna is niet de politieke arm van de Eta, zoals men meestal beweert. Het is een onafhankelijke politieke groep die vanuit een linkse oriëntatie ijvert voor het herenigen van de Baskische provincies. Wij benadrukken dat wij op een democratische manier het volk willen laten beslissen over zijn eigen toekomst. Het nationalisme van het Vlaams Blok is niet het onze en zal dat ook nooit zijn.»

Hoe denken zij over het geweld dat door Eta wordt gebruikt? «Het geweld van de Eta veroordelen

biedt geen oplossing. In het konflikt tussen Eta en de Spaanse staat, gebruiken beide geweld. Wij ijveren voor een dialoog tussen de Spaanse staat en de Baskische afscheidingsbeweging, waarbij men het zelfbeschikkingsrecht zou toekennen.»

Bóti en Miguel zijn in België om het Baskische probleem bekend te maken bij de Europese publieke opinie. Dat doen ze nu naar aanleiding van het uitreiken van het doktoraat 'honoris causa' aan Felipe Gonzalez door de universiteit in Louvain-la-Neuve.

Imbeciel

«Omdat wij de situatie in Spanje kennen, vinden we de nominatie van Gonzalez uiterst ongelukkig. Zeker nu op dit moment duidelijk wordt dat hij betrokken was bij de doodskaders van de Gal. De verdienste van Gonzalez voor het democratiseringsproces wordt als reden van de nominatie opgegeven. Vanuit Belgisch of Europees standpunt gezien was hij misschien belangrijk in die democratisering. Voor de woordvoerders van Herri Batasuna ligt het anders.»

«Ondanks het formele democratiseringsproces, met het toekennen van de democratische vrijheden en een grondwet naar Europees model, is Spanje geen democratie. Eerst en vooral is er het probleem van het ongrondwettelijke geweld dat door de regering in Baskenland gebruikt wordt bij het bestrijden van terreur. De Gal is daarvan niet het enige voorbeeld. Er bestaat een lange voorgeschiedenis van een 'vuile oorlog' die tegen de Basken gevoerd wordt door de regering. Al tijdens het regime van Franco en de overgangsregering van het UCD (centrum-rechts) werden die technieken gebruikt. Daar bestaan officiële rapporten over van Amnesty

International en de Uno.»

«Daarnaast is er het politieke probleem. De huidige grondwet die dateert van 1978 werd in een referendum door 60 procent van de Basken verworpen. Het zelfbeschikkingsrecht wordt ons niet toegekend. Theoretisch kregen wij een autonoom statuut, maar in de praktijk worden alle belangrijke beslissingen genomen in Madrid.»

Spanje bevindt zich momenteel in één van de diepste politieke krisissen sinds het einde van de Franco-diktatuur. De staatssecretaris Julian San-cristóbal en vier andere leden van de staatsveiligheid werden gearresteerd. Hun verklaringen wezen in de richting van de verantwoordelijke ministers van binnenlandse zaken in de periode waarin de Gal-akties plaatsvonden ('84 tot '87). De opeenvolgende regeringen onder leiding van Felipe Gonzalez zouden dus op zijn minst op de hoogte geweest zijn van de activiteiten van de Gal-kommando's.

«Voor ons is het duidelijk, ofwel is Gonzalez een imbeciel die niet op de hoogte is van de handelingen van zijn ministers, ofwel wilt hij hiervan. Vermits hij geen imbeciel is, is hij verantwoordelijk voor de akties van de Gal.»

Bij die 'akties' verloren tweentwintig mensen het leven, vielen er dertig gewonden en zijn er nog steeds twee personen vermist. Twee van de dodelijke slachtoffers, Santi Brouard en Josu Muguruza waren parlementsleden voor Herri Batasuna.

Prestige

In Spanje wordt er druk gediskussieerd over de hele zaak. Op 29 december verklaarde Gonzalez op een persbijeenkomst dat hij niet politiek verantwoordelijk was voor de Gal. De meeste regeringsleden blijven Gonzalez voorlopig trouw, maar de oppositie gebruikt de zaak in haar campagne tegen Gonzalez.

«De kritiek op Gonzalez van bijvoorbeeld de PP (Partido Popular, een rechtse oppositiepartij) is zuiver konjunktureel. Het Gal-dossier is heroepend om politieke redenen. Het komt hen op dit moment gewoon heel goed uit. Wij klagen het geweld tegen Basken al veel langer aan.»

Ook in het buitenland bewaart Felipe Gonzalez voorlopig zijn prestige.

In België heeft hij trouwens nauwe kontakten met verschillende politici. Gonzalez heeft vroeger nog in Leuven gestudeerd enield tijdens het democratiseringsproces in '76 een toespraak in Brussel op uitnodiging van de Belgische Socialistische Partij.

Onlangs verklaarde Pierre Guidoni, Frans ambassadeur in Spanje van '83 tot '85, dat hij voor de Spaanse gerechtshoven wou getuigen over de zaak van de Gal en dat hij de betrokkenheid van de regering en Felipe Gonzalez uitsloot. Bóti en Miguel zijn daar alvast niet van overtuigd. Een politicus die onder zulke verdenking staat kan voor hen geen eredoktoraat toegewezen krijgen. Daarom zullen ze bij de uitreiking op 2 februari een protestaktie organiseren in Louvain-la-Neuve. Op een persbijeenkomst willen zij ook een familielid van één van de Gal-slachtoffers aan het woord laten.

Barbara Van Hoestenbergh

Op 23 februari is er in Villa Obscura, Vlamingsstraat 116, om 20.30 u een gesprekavond over GAL met vertegenwoordigers van Herri Batasuna.

Algemene sociale kas voor zelfstandigen

Voor laatstejaarsstudenten en geïnteresseerden

INFO-AVOND

over de Belgische Sociale Zekerheid en meer specifiek

Het Sociaal Statuut voor Zelfstandigen

Plaats: K.U.L. Kleine Aula, St.-Michielsstraat 6 3000 Leuven

Datum: donderdag 9 februari 1995, 20 u.

Inkom: gratis

Arm

Spanje is een staat die vijfhonderd jaar geleden is ontstaan door het bijeenvoegen van verschillende koninkrijken. Daar heeft men nu nog steeds problemen mee. De gemeenschappen

Nacht mee met Leuvense politie Een scheet in een fles

Donderdagavond is nog steeds de drukste uitgaansavond voor de Leuvense studenten. Groepen zingende en (vaker) lallende studenten, opengetrapte vuilniszakken en plassen kots bepalen in de vroege ochtend het straatbeeld. Veto wou eens zien of het nu werkelijk zo erg is en trok een donderdagnacht mee op met de politie. Meteen ook eens een gelegenheid om te weten te komen wat die mannen voor de rest nog te doen hebben op zo'n nacht. Veel, zo blijkt, maar weinig spektakulaire dingen. Vooral fietsers zonder licht en doodbloedende slaapwandelaars. De partitels kunnen er natuurlijk ook voor iets tussen zitten.

23.00 u. Wisseling van de ploegen. De ploeg die afgelopen moet worden, is echter nog bezig met de afhandeling van een drugzaak. Een persoon is opgepakt, de andere werd opgenomen in de kliniek omdat hij zo doorflapte dat hij zijn eigen naam niet meer wist. Vanuit het bureau kunnen we via een monitor de hele nacht de persoon in de sel in de gaten houden. Morgenochtend wordt hij voor de procureur gebracht. Die beslist of de man aangehouden wordt of niet. Er werden pijpjes in beslag genomen, een flinke hoeveelheid wiet, een potje met klemende zaadjes en een hoeveelheid geneesmiddelen en kruiden.

23.05 u. Twee mensen komen klacht indienen voor diefstal van een boekentas. Als we het bureau ernaast binnen stappen, zit daar de parkeerwachter van het Ladeuzeplein om een gestolen boekentas — die hij kon bemachtigen van twee jongelui — af te geven. In het klachtenboek wordt ijverig gezocht of er iemand klacht indiendend heeft. Via een simpele hint lost Veto de zaak op.

Haas

23.08 u. Een telefonische oproep van een vrouw wiens ex haar inboedel kapot aan het slaan is. Later bleek het enkel om een ingetrapt ruit te gaan. De man — te veel gedronken — meldt zich vrijwillig aan.

23.44 u. We vertrekken met agenten Paul en Chris op patrouille. Eerst worden in de verschillende hotels van Leuven de logementsfiches opgehaald. Later op de nacht worden die gecontroleerd en als er op te sporen personen tussen zitten, worden die 's morgens uit hun bed gehaald. Daarna rijden we naar het industrieterrein van Haasrode waar nogal vaak ingebroken wordt. Veel konijnen, weinig dieven. "Het is heel kalm, ik heb liever iets te doen", zegt Paul. "In het begin van het academiejaar is het heel wat drukker. Dan weten we niet waar eerst. Er zijn dan vooral problemen met eerstejaarsstudenten. Die zijn losgelaten van thuis en denken dat ze alles mogen."

00.59 u. Telefonische oproep wegens nachtlawaai in de Albatros. Bij aankomst ter plaatse blijkt de zaak gewoone dicht te zijn. Paul: "Ti-

schisch, dat zijn van die mensen die elke avond bellen. Het zal gewoon de wind zijn die ze gehoord hebben." Iets later komt er een oproep van een inbraakalarm in de Mechelsestraat. Vals natuurlijk, zoals altijd, maar toch zijn de twee mannen op hun hoede. "Er kan er altijd wel eens één tussen zitten die echt is."

Geslacht

2.21 u. De rijkswacht belt om te vragen of er geen vrouwelijke agente in de ploeg zit om te komen fouilleren, maar de zes agenten van wacht zijn allemaal mannen. "De laatste jaren zijn we veel beperkter geworden in onze handelingen", weet officier van wacht Jules Van Rompey ons te vertellen. "Het publiek is mondiger geworden. Als er vroeger al eens een klap viel, dan zei niemand daar iets van. Nu zou dat nooit meer kunnen."

2.34 u. De eerste ernstige oproep komt binnen, of zo lijkt het toch. Een boze kafee-uitbater belt om vandalisme te melden. Er gaan direct twee patrouilles op af. Het blijkt dat twee studenten een omgewaaid verkeersbord enkele meters verplaatst hadden. De agenten beseffen direct waar het om gaat en de studenten worden met rust gelaten. Met de geïrriteerde kafeebaas wordt even getwist. De man is gefrustreerd omdat enkele weken geleden de banden van zijn auto kapotgestoken werden. Eén van de agenten: "Dat is echt weer typisch: de kleingeestigheid van de mensen. Ze trekken zich van niets iets aan, tot het om hun eigendom gaat. Het is weer eens een scheet in een fles." Het voorval karakteriseert zo'n avond. En als de agenten zo tien keer na elkaar moeten uitrukken, krijgen ze het natuurlijk ook op hun heupen.

2.50 u. We vertrekken op patrouille met Jan, de hondenmeester. Onderweg vertelt hij ons over zijn beesten: "Er is steeds een hondenmeester van wacht. Onze honden zijn bewakings- en aanvalshonden. Ze worden ingezet bij betogingen, vechtpartijen en inbraken. Ze mogen niet vaak bijten, maar als ze het doen, dan bijten ze door: tot een druk van 115 kilogram per vierkante centimeter. Ze gaan meestal naar de arm omdat ze zo de persoon uit evenwicht kunnen brengen."

gen." We vragen hem of het kan dat een willekeurige betogter door een hond op de grond getrokken wordt en daarna ook nog door een tweede hond gegrepen wordt, zoals voor de kerstvakantie op de VAO-betoging gebeurde. "Dat zou nooit mogen gebeuren. De hondenleider is in fout, want een persoon die op de grond ligt mag nooit verder gebeten worden."

Ondertussen zijn we al een heleboel fietsers zonder licht tegengekomen. Af en toe stoppen we en wordt er een waarschuwing gegeven in de trant van "doe eens je lichten uit, ze verblinden mij", ja, er is ook humor bij de politie. Toch krijgt de hele nacht geen enkele fietser een pv.

Wenen

3.44 u. Een ongeval in de Blijde-Inkomststraat, tamelijk zwaar, maar gelukkig geen gewonden. Dit is een taak voor de verkeersbrigade van Kessel-Lo, maar we gaan toch eens langs. Voor de foto.

4.05 u. Nachtlawaai in de Nota Bene en in de Vagant wordt zonder problemen of pv opgelost. Als we vragen naar de problemen van de fabars, dan blijkt vooral het Huis der Rechten (HdR) een slechte naam te hebben. "Vorig jaar is er een periode geweest dat we iedere avond klachten van nachtlawaai binnenkregen. Na een tijdje waren we het beu en toen zijn we kortdatter begonnen optreden. Nu is het verbeterd", zegt Paul. Ook de rechtenstudenten zelf hebben geen al te beste naam. Jan: "Ze hebben enorm veel pretentie. Ze denken dat ze hun rechten kennen en ze tonen dat graag, maar ze kennen wel hun plichten niet. En het zijn vooral kandidatuurstudenten die graag een grote mond opzetten. In de licenties beginnen ze aan hun cv te denken, ze zijn bang om een strafblad te krijgen. Het is niet uitzonderlijk dat er zijn die beginnen te wenen als ze opgepakt worden."

Vuilnis

Ondertussen is de verkeersbrigade op de Oude Markt begonnen aan het wegslepen van geparkeerde auto's. Omdat er vrijdagmorgen markt is, moeten de wagens er om 2.00 u weg, een roetineklus die de verslepingdienst iedere week een pak geld oplevert. Vanaf dan komen er ook regelmatig mensen binnengedropen in het bureau om te melden dat hun auto verdwenen is. Ze krijgen te horen dat ze die kunnen terugvinden op het Sint-Jacobsplein. Het grapje zal hen wel zo'n vijftienduizend frank kosten.

4.15 u. We gaan op patrouille met de anonieme wagen. En dat levert in één klap dubbel zo veel fietsers zonder licht en lawaaimakende studenten op. En telkens verbaasde gezichten als hen duidelijk wordt wie er in de witte Opel zit. Ondertussen is de Muntstraat een grote vuilnishoop geworden van opengetrapte huisvuilzakken. Jan: "De mannen van de vuilkar zullen weer hun werk hebben morgen. Dat vind ik echt schandalig ge-

Een roetineklus

(foto Dirk Bernard)

drag van de studenten. Maar de stad is ook een beetje in fout, het zou niet mogen dat die zakken hier eerst een hele nacht moeten blijven staan voor ze opgehaald worden."

4.23 u. Een jongen doet ons stoppen op de Bondgenotenlaan en vraagt of we hem naar Gasthuisberg kunnen voeren. Hij zegt dat hij akute verwondingen heeft. Hij was begonnen slaapwandelen en was tegen vanalles gelopen. Alhoewel hij er heel rustig en normaal bijzit, beweert hij dat hij overal bloed. Nadien kan Jan er goed om lachen: "Je komt in deze job ook van alles tegen."

Vuilkar

Als we terugkomen op het bureau, blijkt dat we een paar dingen gemist hebben. Een schermutseling tussen een boze Leuvenaar en een paar studenten die een klopje op zijn auto hadden gegeven, en een ingetrapt ruit van een diskoteek. Een zwarte mocht de zaak niet binnen en daar kwam heibel van. Men zou hem de toegang geweigerd hebben omdat hij

een baseballpet op had, zo heet het achteraf.

6.30 u. Over een half uur wordt de nachtploeg afgelost. Vanaf nu zouden de mannen liever de telefoonsteker uittrekken. "Op dit uur durft de rijkswacht wel eens zaken door te sturen op onze nek. Dat is hun recht", zegt Jules Van Rompey. Er komen echter geen nieuwe oproepen binnen. Op de vraag of we nu geen heel profiel verdraaid beeld van de politie te zien gekregen hebben, moet Jules eens goed lachen. "Ja, dat zou ik niet durven zeggen." Maar het lijkt ons heel veracht dat we geen enkele uitgeschreven pv en praktisch geen enkele norske agent gezien hebben.

7.00 u. De nacht is voorbij gevlogen. Geen spektakulaire dingen en veel scheten in een fles, maar wel heel uiteenlopende zaken. Afgezien van rijden zonder licht, hebben de studenten zo goed als niets mispouterd. De meeste problemen leken eerder te komen van geïrriteerde Leuvenaars. Maar ondertussen kunnen de mannen van de vuilniskar wel aan de Muntstraat beginnen.

Henk Dheedene

Veto zoekt:

studenten(*) die willen gebeten worden door de journalistieke mikrobe en die bijvoorbeeld hun hand aan de volgende ploegen willen slaan:

- hedendaagse dans: voorstellingen van het Stuc en voorbereiding van de volgende Klapstukeditie
- muziek: voorbeschouwingen bij concerten in het Leuvense, en — naar aanleiding daarvan — interessante beschouwingen over de muzikale scene in kwestie
- derde-wereld: Student Aid, gevolgen van de Gatt-akkoorden, Belgische ontwikkelingsamenwerking
- onderwijs: EG-beleid, numerus clausus, kwaliteitstoezicht, examenreglementen, participatie van verschillende sociale klassen
- sociaal: sociale voorzieningen aan de KU Leuven, maar ook bijvoorbeeld vierde-wereld, werkloosheid, migranten, huisvesting, prostitutie
- strips: artikels die actuele striphenomenen en/of auteurs onder de loep nemen
- kringactiviteiten: Interfakultair Songfestival, kringbladen, revues, praesidiumverkiezingen, kring en politiek
- sport: Sportraadklassiekers, dopingproblematiek, topsporters aan de KU Leuven
- universiteit: rektorverkiezingen, eredoktoraten, wetenschappelijke doorbraken
- stad: student en stad, verkeersbeleid, ruimtelijke ordening,
- godsdienst: komst van de paus, student en geloof, verschillende godsdiensten
- literatuur: verrassend jong talent, naast de gevestigde waarden ook markante fenomenen in de rand van het literaire landschap
- life-style: moto's, tatoeages, piercings, maar ook cocoonen, breien, new age, sanseveria's, Generation X en folafel

Wat hierboven staat, zijn natuurlijk slechts enkele voorbeelden, en bij de meeste rubrieken zijn er tal van andere onderwerpen denkbaar. Het is trouwens niet zo dat we van nieuwe schrijvers verwachten dat zij zich engageren voor de rest van het jaar en hun voornemens om eerste zit door te komen overboord werpen, integendeel. Ook wie slechts een enkel artikel wil maken — bijvoorbeeld omdat een bepaald onderwerp haar/hem mateloos interessant is — is meer dan welkom.

* Bij gelijkwaardige kandidaten geven wij de voorkeur aan vrouwen.

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 — 3000 Leuven

tegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00

weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt — kleine maaltijden — dranken — pannekoeken enz.

Elke dag diverse (inter)nationale kranten en tijdschriften

advertising

Kringbladen (4): Alfabetjes, Bacchus, Neuroosje en Vulkaantje

"Flippen in de bus leidt tot haarverkorting"

Enig spuurwerk leverde weer een viertal sjarmante, met entoesiasme in elkaar gebokste kringbladen op. De producten van Alfa (Archeologie), Klio (Oude Geschiedenis en Klassieke Talen), Psychologische en Geologische kring werden met respect gedissecteerd.

Alfabetjes, het blad van Alfa, blinkt uit door zelfkennis: "Tot mijn grote spijt moet ik bekennen dat het grootste deel van de artikels louter onzin zijn. Het is dan ook waarschijnlijk dat degenen die ze geschreven hebben dan julie die ze lezen. In ieder geval zullen er dan toch enkele mensen gelukkig zijn." Maar de hoofdredakteur gaat zelfs zo ver om het laatste oordeel onfeilbaar te willen voorspellen: "Blijkbaar ondergaat ook Alfa het lot dat de meeste kringbladen ondergaan. Louter voor insiders. Niet wanhopig worden nu. Dat is niet zo erg, hoewel Veto anders zal oordelen." En dat terwijl wij lieve, kleine, interne kringblaadjes zo schattig vinden.

Die onzin valt overigens nogal mee. Pseudo-wetenschap en krasse uitspraken willen wel eens van de gelijke kringbladpaden afdwalen om een eigen Alfabetjesuniversum te kweken. Getuige daarvan is de waarheid als een zwart-wit gevlekte kou: "Archeologie is een wetenschap. U, beste lezer, bent dat niet." Of, "Ja, mannen zijn de stront en wij zijn de vliegen". De seksuele geaardheid van de paperclip levert een geanimeerde discussie tussen professoren op en een surrealistisch verhaal raadt de lezer aan om veel Nieuw-Zeelands fruit te nuttigen: "Van kiwi wordt (sic) je immers zeer sterk om grootmoeders af te

weren."

Bacchus, het kringblad van Klio, heeft zijn naam alvast niet gestolen. Bier, stront en seks blijken zowat de voornaamste interesses van de Klio te zijn: "Alle kleuren door elkaar, een kafee zonder toog, maar wel ettelijke zwevende tapkransen die zich nooit sloten, flessen, flessen, flessen, allemaal tot op de rand gevuld, jongens, jongens, wat een feest", staat te lezen in het fantasy-undergroundverhaal. Of wat dacht u van: "Lief dagboek, wat is het fijn om deze maagdelijk witte bladzijden te ontmaagden".

Kaalhoofdigheid

Gelukkig zijn de meeste stukjes buiten deze obsessies van een hoog nivo. De volgende analyse van Londen mag er bijvoorbeeld zijn: "Een absoluut pluspunt is dat ze er erg vriendelijk zijn, veel vriendelijker dan in de andere hoofdsteden van Europa. Een nadeel is het Ira dat in Londen regelmatig bomaanslagen pleegt, iets wat je in andere Erasmussteden niet te zien krijgt. Dit geeft de stad zeker een vleugje massahysterie. Het gevolg is dat elke rugzak of schooltas in de ogen van de Engelse bevolking een verdacht voorwerp is. Je kan het dan ook meemaken dat, terwijl je zelf even

een sanitaire stop doet, je tas achter je rug door de ontminningsdienst opgeblazen wordt". Bacchus valt overigens ook op door de zeer verzorgde layout en vormgeving, met onder andere een zwaam om in te kleuren, die een halffie pagina vult.

Het Neuroosje van de Psychologische kring was blijkbaar in het eerste nummer te grappig en moest dus serieuzer worden. Die bijsturing leidde tot "een konsumentgerichte vergelijkende studie tussen Studio en Super-city", een gebrekkig artikel over onderwijs en een slecht artikel over Sociale Raad, dat afsluit met misplaatste demagogie: "In tijden waar gelul de overhand haalt op aktie is doen een plicht". Het Neuroosje is blijkbaar toch beter in minder serieuze bijdragen. Huisdichter Pienil is in ieder geval meestal grappig. Wat dacht u van: "cola zonder bruil is als dak zonder huis" of "Salto Mortale. Na een vleugje vallium stortte zij zoevend van haar trapezium". En wij maar denken dat een trapezium zoets met vier hoeken is. De psychologische cartoonisten zijn overigens briljant.

Dat je geen grote kring hoeft te zijn om een grandioos kringblaadje af te leveren, bewijst de Geologische Kring. Akkoord, het Vulkaantje brengt weinig inhoudelijke artikelen, hoewel de enkele service-artikelen er mogen zijn: een uitschuurbare lesrooster voor het tweede semester en een artikel over geologische computerprogramma's. Maar het Vulkaantje spuwt vooral een broodnodige portie nonsensikale lava uit. Zo krijg je bij de kersteditie van het Vulkaantje een steen, een avonturijn, die moet helpen tegen netelroos en kaalhoofdig-

heid. Je leert wat wintertype F betekent: "harde en bestendige wintersituaties waarvan de gevolgen een zware ontdekkings van de economie kunnen meebrengen. Als het kan blijf thuis (je moet dus niet naar de les)". In de reeks "dino van de maand" wordt

de pteranodon voorgesteld. Subtil is de volgende grap over de schrijver van "Satanic Verses": "Als je zo'n boek kan schrijven als Rushdie, dan ben je voor je verdere leven binnen".

Gert Meesters

Goede bedoelingen

Beleidsplan stad Leuven 1995-2000

De Leuvense bevolking koos een dik half jaar geleden een nieuwe gemeenteraad. Vorige week stelde de SP/CVP-koalitie haar plannen voor de komende vijf jaar voor. Het nieuwe bestuur is milieubewust en sociaalbewogen, maar bovenal ambitieus. Leuven wil "geen provinciestedje meer zijn." Nog volgens het plan moeten gemeenteraad en studentenvertegenwoordiging "in nauw contact met mekaar weten wat wederzijds leeft."

In de inleiding van het plan wordt er op gewezen dat de burger meer inspraak moet krijgen in het bestuur. In dat kader moet er tegen het einde van volgende maand een structuur functioneren waarin studenten en gemeenteraad met elkaar overleggen. Dit is, zeker als je bedenkt dat het vorige gemeentebestuur de studenten zoveel mogelijk trachtte te negeren, al een hele stap voorwaarts. Het is echter te hopen dat het niet bij goede bedoelingen blijft en dat de contacten vlug worden gelegd. In tegenstelling tot de plannen voor bijvoorbeeld ruimtelijke ordening en milieu, die uitgebreid en gedetailleerd zijn, verwijst men in het hele plan immers alleen in de inleiding naar deze structuur. Bovendien wordt er met geen woord gerept over concrete studentenspraak. Sterker nog, het gemeentebestuur wil voor belangrijke beslissingen eksperimenteren met een systeem van gemeentelijke referenda die alleen lijken open te staan voor Leuvenaars.

een die een tuintje aan zijn kot heeft, aangemoedigd worden om zelf zijn of haar afval te komposter. Verder zal de stadsreiniging uitgebreid worden en wil men ook de riolering optimaliseren.

Sociaal

Samen met de KU Leuven wil het gemeentebestuur eveneens "de mogelijkheid onderzoeken om alternatieve energiebronnen in te schakelen." In het kader van de milieuplanen wil men ook via "aangepaste reglementering, controle en vooral met verplichte elektronische geluidsbegrenzers" de strijd met de lawaaihinder aanbinden. De muziek op fuisen en in fakkers zal dus naar alle waarschijnlijkheid stiller moeten. Of Pukkelpop-organisator Chokri Mahassine daarmee ook zijn plannen om Leuven uit te bouwen tot een volwaardige konserstad zal moeten opbergen, valt te betwijfelen. Mahassine is al een tijd aan het onderhandelen met het stadsbestuur om tot een oplossing te komen voor de optredens in zaal Corso.

Ook uit de plannen voor ruimtelijke ordening spreekt een zekere bekommernis om het milieu. Het gemeentebestuur wil het verkeer in de stad beter beheersen, met de bedoeling van Leuven een "bereikbare en veilige stad" te maken. Hierbij staan vooral de uitbreiding van het openbaar vervoer en de aanleg en verbetering van fietspaden centraal. Zo wil men bijvoorbeeld een veilige fietsroete aanleggen tussen het station

van Leuven en dat van Heverlee. Er zouden ook meer en betere fietsstallingen geplaatst worden. Om van al dat fraais gebruik te kunnen maken, moet je fiets wel in orde zijn. Het gemeentebestuur wil immers de verkeersveiligheid opdrijven met behulp van "de nodige controles en bestraffing".

Uit het plan spreekt ook een zekere sociale bewogenheid. Er is veel aandacht voor werkgelegenheid, huisvesting en welzijn in het algemeen. Daarbij probeert men vooral de zwakke groepen zoals kansarmen, laaggeschoolden, en jongeren (niet-studenten) te helpen. Om werkgelegenheid te creëren pleit het gemeentebestuur onder andere voor arbeidsherindelingsoplossingen als klusjesdiensten "worden slechts aanvaard als een stap naar volwaardige tewerkstelling.". Lovenswaardig is ook de uitgebreide aandacht voor onderwijs (met de toepassing van het non-diskriminatiebeginsel), de uitbouw van een jeugddienst, een degelijk kansarmoedebeleid, een gezondheidsbeleid (met aidspreventie) en de oprichting van een emancipatiesel.

Luxe

Als oplossing voor de woningnood en de hoge huurprijzen wil men grote leegstaande gebouwen (zoals ziekenhuizen, kazernes en kloosters) verbouwen tot woonruimten. Het gemeentebestuur zal bovendien "alle wettelijke mogelijkheden gebruiken" om verkrotting en leegstand tegen te gaan. Zo zal men elke huiseigenaar verplichten zijn gebouw te onderhouden en de nodige herstellingen uit te voeren.

Naast deze prijzenswaardige initiatieven bevat het beleidsplan ook een ietwat beangstigende paragraaf over woonkwaliteit. Daarin valt, naast onder andere een pleidooi voor veilige straten en brede voetpaden, te lezen dat het stadsbestuur zal onderzoeken "op welke wijze de voorschriften van

APA (Algemeen Plan van Aanleg) en BPA (Bijzonder Plan van Aanleg) kunnen verrijnd worden naar de aard van de woning. Grote concentraties van één tipe woning (bijvoorbeeld studenten) moeten vermeden worden."

Als het bestuur deze maatregelen werkelijk doorvoert dan zal het beloofde fietspadennetwerk in en rond Leuven geen overbodige luxe zijn. Om de studenten nog wat meer te verwennen, staat wat verder bovendien te lezen dat het Fonds voor Sociale Woningbouw onder andere ge-

spijsd zal worden met "belasting op verhuur van gemeubelde kamers", die beruchte kottaks niet.

Gelukkig is het niet allemaal kommer en kwel. Zo staat er in het hoofdstukje over financiën dat de "belasting op de vermakelijkheden voor wat betreft de bals (mits behoud van de meldingsplicht)" wordt afgeschaft. De muziek zal dan wel wat stiller staan, de fuiven zelf worden goedkoper.

Koen Wauters

Milieubewustzijn

Het gemeentebestuur heeft dus wel een gedetailleerd beleid uitgewerkt wat betreft "milieu", "ruimtelijke ordening" en "openbare werken". En er blijkt een groene wind door de Leuvense gemeenteraad te waaien. De stad Leuven wil om te beginnen de huishoudelijke afvalberg doen dalen met zestig à vijftig procent. Daartoe zullen we ons afval nog meer moeten selecteren (om beter te kunnen recycleren). Bovendien zal ieder-

Tex Mex Restaurant New Mexico
 Boekhandelstraat 5 Leuven
 (naast politiebureau en stadhuis)
 016 20 74 45

Studentenmenu van de maand aan 390 Bfr
 (alleen geldig van 11u30 tot 14u)

Sopa de pollo
Chille con carne of Tallarines Mexicana
Glas wijn

Alle dagen open van 11u30 tot 14u
 en van 18u tot 23u
 gesloten op woensdag en zaterdagmiddag

• Western van Gestern part 2. Raf and Johnny move into the saloon and threaten Minnie: Your money or your job. Huh, huh, Huh, huh. Opgepast: nymfomane gesignaleerd. Luister naar de naam jarretel. Heeft vooral oog op ene Roeland V, hij weze bij deze gewaarschuwd. Mocht u haar opmerken, wend u dan tot de dichtbijzijnde seksuoloog, hopelijk kan hij helpen. Moge de genade der goden ons nabij zijn.

• Woensdag 1 februari in zaal Rumba en Co: parental advisory explicit movies.

• Muurbloempjes wees gewaarschuwd. Op 2 maart barst Leuven uit zijn voegen. Itahka muur.

• Sarah B, lees de komende twee weken zeker deze zoekertjes.

• De dichtbijzijnde seksuoloog. Dat ben ik dus. Neem de nymfo maar mee. Alexander.

• Veeveeleek sukse gewent aan Koert voor zijn eksamens, van Veto.

• Wetenschap heeft slechts een beperkte parkeerplaats in tijd en ruimte.

• Wablief, al februari en nog niet naar een Miravergeradering geweest. Doe er iets aan. Op de volgende algemene vergadering is iedereen welkom. Zie agenda.

• Western van Gestern 2 and a half: Johnny (laughing in his fist): Hey Raf, Let's close the Pangaea Saloon, huh huh. Raf: Okay, huh huh, it is too dark in here anyway, huh huh. Ondertiteling: Es hat hier niemals schwarz van die Leute gesehen.

• Kilo opgepast: The Bitch is in town.

• Annelies, geef niet op, blij hier. Van een enige kanner.

• En breng die bitch ook maar mee Alexander.

• De bedgeheimen van Ellen (het ware verhaal) nu verkrijgbaar in de Van Evenstraat. Haast u, de oplage is beperkt.

• Western van Gestern 3. The incredible cowgirl Muddy V arrests both crooks and takes Johnny's gun. Johnny, with a falsetto voice: 'I didn't know'. Ondertiteling: Ich habe es nicht gewusst.

• P&C: de boem was knal.

• Ann D laten we ontmoagd worden, wie niet waagt blijft maagd. En aan de bure: koppel dicht. Carpe Diem.

• Sophie. Ben toffe vriendin. Zoek speelkameraadjes met A-oortjes en grondige kennis van de leerstof bij moderne geschiedenis.

• Annelies, Leuven heeft je nodig, wij ook. Van de ware enige kanner.

• Komt de mee tommaten en benanne kope?

• Che chijn niet duur.

• Edwin (preses Germania), 'de kitsch-fuif was tiptop in orde! U verdient een zoekertje.

• Annelies, blij studeren. Van de andere enige kanner.

• Wij studenten van het HIRL zoeken muziekinstrumenten (liefst gratis) voor het opstarten van een uitleendienst voor kansarme kinderen, dit in het kader van ons derdejaarsproject. Voor meer inlichtingen en voor het droppen van je instrument: HIRL (Rias 3a), JB Van Monststraat 2, Leuven, Ria en Conny.

• Sarah B, lees de komende twee weken zeker deze zoekertjes.

• MLB wordt bedankt voor haar originele aanwezigheid op de fietsactie van Loko.

• Annelies, Leuven heeft je nodig, wij ook. Van de ware enige kanner.

• Soundgarden, Consolidated, Ice Cube in zaal Rumba en Co, op woensdag 1 februari

• Circus Tommie zegt: Bertelieve zonder Elvisimities is als een Saab zonder wielen

• Sarah B, als je bedrijfskunde, kriminologie, politiek, geschiedenis of zakelijke communicatie studeert, dan moet ik je teleurstellen. Deze zoekertjes zijn niet voor jou bestemd. Zoals de echte Sarah B is er maar één.

• Western van Gestern part 1. The gang of Johnny the Fist and Raf the Mass closes the saloon. A new saloon is installed but everything is controlled by the gang. The place of non alcoholic alcohol is called Pangaea.

• Sarah B, je zou nu moeten weten dat ik het tegen jou heb. Volgende week zal het laatste restje twijfel in elk geval verdwenen zijn.

• Twintig centimeter te klein? Da valt wel mee.

• Annelies, werken kan je nog altijd. Van je enige, enige kanner

• Te huur: gem studio met badkamer en keuken. Geldnaaksest 76. 9300 fr. + electriciteit. Onmiddellijk vrij. Tel 22.28.43

• Annelies, pedagogie is je leven. Van de echte enige kanner.

• Kontaktteer ons voor al uw tiepwerk (N-F-E-D): tesissen, kursussen, verslagen, brieven, cv's, enz. Tegen een studententprijs. 32.23.82 (na 17 u)

• Tikken van tesissen, verslagen, briefwisseling. Kris Rosselle Hof ter Bekelelaan 12, Winkele. Tel 20.70.77 of 22.92.66

• Te huur: studio. Zeer landelijk gelegen, beperkte vorm van samenwonen met andere huisbewoners is mogelijk. Meer inlichtingen, eens van gedachten wisselen, een bezoeke! Tel: 65.01.47 (vanaf 18.30 u)

• F. Scott Fitzgerald quote: Personality is an unbroken series of succesful gestures.

• Dringend gezocht: twee kamers voor een gezin in nood met twee kinderen. Tel 23.11.62 (vragen naar Bart) of 23.73.03

• The hidden mind superbug is watching you.

• Oost-Vlaamse jongens wanhopig op zoek naar zijn lingerie.

• Mario, Rudy en Herwig: leven jullie nog? Of zijn jullie al bezwiken aan het puur lijfelijke? Teevel zullen inzien en vrouwen zullen jullie ondergang zien.

• Waarom roken vissen niet?

• Oscar Wilde states: Most people ruin themselves over the prose of this life. To ruin yourself over poetry is an honour.

• Ook een heeeeel klein beetje sukses voor Joris en Martijn, vooral van henzelf.

• Om haai te worden.

• Dilur!

• Ruth bekend: Mag ik je erop wijzen dat ik niet pro budyndig in het algemeen ben, aangezien dit bij vrouwen een zeer gruwelijke aangelegenheid is.

• En waar bewaren ze hun geld?

• Katapluk!

JO MEUWISSEN
bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor optredens, kotfuiwen, TD's, cantussen en revues.

DISCOBAR GROOT SCHERM TV CAMERA

016/201.301

• Alle tikwerk: eindwerk, cv, enz. Tel 44.47.75 of 22.05.38.

• PS: Mannen die beseden zijn komen misschien minder snel klaar, maar zorgen dan ook voor meer genot.

• Annelies, blij bij ons. Van je enige kanner.

• Stefaan, de Duitse les van woensdag 1 februari om 16.00 u gaat toch door. Heem, ik had het verkeert begrepen. Ik hoop jij niet. Tot dan, groetjes Kristien.

• Kris Jacobs gaat nooit meer naar de vergadering van Kringraad.

• Martijntje wordt graag en vlug rood.

• Hans doet de groeten aan de papa van Stien.

• Veto zoekt mensen die voor vrijdagmiddag 15.00 u zoekertjes binnen brengen. De redaktievergadering kan dan al lachen.

• Kris houdt ook wel van Peter.

• Sint-Annastraat 13 is dat nog altijd zo'n luizig hok? Het wordt hoog tijd dat het Baesje echte reakties geeft in plaats van erover te praten.

• De zondagslijz zonder Sly and the Family stone is als kakken zonder weesee-peeaaa-peeieeeeerr.

• Wim Langbeun ze: ik ben realist.

• Vervolg: Klaas bulderde.

VETO

HOOFDSTAD VOOR STUDENTEN

EDITORIAAL

nieuwsgevoel

Vorig nummer

1	B	R	A	Z	I	L	I	E	L
2	R	O	D	I	N	E	T	U	I
3	O	M	E	N	O	P	T	I	E
4	O	E	R	G	E	E	L	F	L
5	D	O	K	E	F	I	R	H	
6	N	G	A	V	E	N	R	E	
7	O	E	N	A	N	P	U	B	
8	D	I	E	T	K	R	I	B	
9	I	S	I	S	E	I	N	E	
10	G	S	P	R	E	U	K	E	N

DIGISTORE

Weggevoerdstraat 155
3012 Leuven
Tel: 44 36 43 Fax: 44 95 79
Verwerking van gegevens.
Thesis, databanden, e.a.
Wij kunnen uw thesis ook op CD-ROM zetten.
Prof. opmaak en print.

AGENDA & VALVAS

MAANDAG

19.30 u LEZING Prof. A. Van Assche, 'Fertiliteit, anticonceptie en seksualiteit', in de reeks 'Lessen voor de 21e Eeuw', in MTC, Grote Kerk, org. KU Leuven.

20.00 u KONSERT Voordrachtavond met liedrecital rond de legendarische Luweense dichter Albert Giraud (1860-1929). Jan Herman en Mark Delaere, sprekers en uitvoering van liederen van o.m. A. Schoenberg op tekst van Giraud door B. De Vos, sopraan en S. Poelmans, piano., in MSI 03.18, org. Geschied- en Oudkundige Kring voor Leuven en Omgeving.

20.00 u FILM in de reeks van Cassavetes: 'A Woman Under the Influence'. Een meedogenloze, maar meevolgende inkijk in de wreedheid van het familieleven, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

20.30 u DANS Dansgezelschap Mal Pelo, bestaande uit de Catalaanse dansers Maria Munoz en voormalig brandweerman en poppenspeler Pep Ramis, brengt 'Dol & la mirada du Bibal'. (de oogopslag van Bubal). Een koproduktie van Mal Pelo, Klapstuk en Lantaren/Venster, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

21.15 u FILM Les Dames du Bois de Boulogne, van R. Bresson (1945), in Vlaams Filmmuseum en -Archief, toeg. 100, org. Cultureel Centrum.

22.45 u FILM 'A Woman Under the Influence' van John Cassavetes, VS, 1974, een meedogenloze, maar meevolgende inkijk in de wreedheid van het familieleven, in Stuc, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG

20.00 u FILM 'Qui ju da guansi' van Zhang Yimu, in Studio 1, org. Student Aid.

20.00 u TEATER De Tijd brengt 'De ondergang van de Titanic'. Een stuk van H.M. Enzensberger, in een vertaling van Peter Nijmeyer en gebracht door Lucas Vandervorst., in Stadschouwburg, toeg. 350/400, org. Cultureel Centrum.

20.00 u FILM Raining Stones, van Ken Loach. (GB, 1993) Een film die sociale kritiek aanbrengt op verteerbare en ontroerende wijze, een combinatie van humor en woede op de frontlines van de sociale verdrukking, in C.C. Oratorienhof, org. Masereelfonds Leuven, ism. Bevrijdingsfilms.

20.30 u DANS Dansgezelschap Mal Pelo, bestaande uit de Catalaanse dansers Maria Munoz en voormalig brandweerman en poppenspeler Pep Ramis, brengt 'Dol & la mirada du Bibal'. (de oogopslag van Bubal). Een koproduktie van Mal Pelo, Klapstuk en Lantaren/Venster., in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

WOENSDAG

20.00 u TEATER De Tijd brengt 'De ondergang van de Titanic'. Een stuk van H.M. Enzensberger, in een vertaling van Peter Nijmeyer en gebracht door Lucas Vandervorst. Helas needs uitvoerkort, in Stadschouwburg, toeg. 350/400, org. Cultureel Centrum.

20.30 u DANS Dansgezelschap Mal Pelo, bestaande uit de Catalaanse dansers Maria Munoz en voormalig brandweerman en poppenspeler Pep Ramis, brengt 'Dol & la mirada du Bibal'. (de oogopslag van Bubal). Een koproduktie van Mal Pelo, Klapstuk en Lantaren/Venster., in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

VRIDJAG

20.15 u KONSERT Will Tura in konsert '95, in Stadschouwburg, org. Cultureel Centrum.

BIOS

31/01 Kantus, in City-saloon. 31/01 Cantus, in City-Saloon. 03/02 Bios weekend, tot zondag 05/02.

CRIMEN

02/02 om 21.00 u: Fakbaravond, in Clockwork.

EKONOMKA

31/01 om 22.00 u: Schaats-TD, gratis busdienst, Schaatsbaan Leuven.

FOOS

30/01 om 21.00 u: Cocktaillavond, stadskijf gewenst, in praatkamer Fak.
31/01 om 18.00 u: Sportdag: voetbal Eoos-Economica, in sportkot. 31/01 om 19.00 u: Sportdag: schaatsen, vertrek aan sportkot 01/02 om 20.00 u: Bowling, inschrijvingen al valvas. 02/02 om 20.30 u: Vrij Podium, in Fak.
03/02 om 07.30 u: Ontbijt, tot tien uur, in Fak. 06/02 om 20.30 u: Cantus, in Patapouff.

GERMANIA

30/01 om 20.00 u: praesidiumvergadering, in perma. 01/02 tappen, in Fak. 03/02 tappen, in Fak.

HISTORIA

30/01 Film: 'The Cement Garden', in MSI 00.28, toeg. gratis. 06/02 om 19.00 u: Vernissage en prijsuitreiking tentoonstelling 'Sporen uit het verleden', in Universiteitsbibliotheek, Ladeuzeplein.

KATECHETIKA

30/01 om 20.00 u: Open praesidiumvergadering, in Mandelalokaal. 31/01 om 20.00 u: Show van eerste kan, in MTC 00.16. 01/02 om 20.00 u: Spiritualliteitsavond. 06/02 om 20.00 u: Werkgroep Politieke Vorming: Extremisme, in Mandelalokaal.

KLIO

30/01 om 22.00 u: Postpartieels-td, in Rumba. 31/01 om 14.00 u: schilderen perma. 04/02 om 20.00 u: Saunasymposium, in Bijlde Inkomstraat.

LBK

30/01 Revue, in Stadschouwburg. 01/02 Bezoek aan de kerncentrale te Doel. 01/02 Half-time TD, in Waalberg. 01/02 om 24.00 u: Half-time-TD, in Waalberg. 06/02 Serieuze week, tot en met vrijdag, 10/02.

MEDICA

30/01 om 19.30 u: Les van de 21e eeuw. Fertiliteit, seksualiteit en anti-

conceptie door Prof van Assche, in PDS (of MTC). 30/01 om 22.00 u: Iedere koe moe gets eten van heru stréke, in ZaAc. 30/01 om 22.00 u: Happy Hour, in Doc's Bar. 31/01 Heru Quest-Kaart-Risk-Monopoly-Trivial Pursuit, in Doc's bar. 31/01 om 20.00 u: Benefietkonsert, in Minnepoort. 01/02 om 17.00 u: Voorbereiding Fakulteitsraad, in ZaBo. 01/02 om 18.00 u: Fakulteitsraad, in AG2. 01/02 om 20.00 u: Vergadering WMCO Curr. + Symposium Medische Opleidingen, in ZaBo. 02/02 Rustige avond voor alle niet-half-time-fuivers, in Doc's Bar. 05/02 om 22.00 u: Plan Sjarel, in Doc's Bar. 06/02 Begin Student-Aid-Week. 06/02 om 20.00 u: Vergadering 4e doc, in ZaBo. 06/02 om 20.30 u: Portuлка, in Doc's Bar. 06/02 om 21.00 u: Fakbaravond Student Aid, in Doc's Bar.

NFK

02/02 om 21.00 u: Fakbaravond vzw Pluto, in Clockwork.

POLITIKA

31/01 om 20.00 u: KV, boven kafee. 01/02 Bram Vermeulen, in PDS. 01/02 om 20.00 u: Bram Vermeulen, voorverkoop in Politika-sekretariaat en Kampus CD-winkel, in aula Pieter De Somer.

PSYCHOLOGIE

31/01 Kandidaturen-td, in Albatros. 02/02 om 09.00 u: filombijlt (inschrijven op voorhand), in Shrink.

ROMANIA

31/01 om 13.00 u: Boterhammen, in Fak. 31/01 om 22.00 u: Postpartieelsfuif, in Rumba. 02/02 tappen in de namiddag, in Fak.

VRG

30/01 EU-tweedaagse: bezoek Europese instellingen Brussel en Eurokwis. 31/01 om 13.00 u: Europese EU-tweedaagse: bezoek aan Europese instellingen Brussel, vertrek op Ladeuzeplein, toeg. 100. 31/01 om 20.30 u: Eetelbed: is er nog leven na 1993? met de Willy Cuypers, Freddy Willockx, ea. in auditorium Zeger Van Hee, college De Willy Cuypers, gratis. 01/02 Debat over Europa. 01/02 om 20.00 u: Eurokwis, in Kafeteria Trefpunt (De Valk).

VTK

30/01 om 11.30 u: Broodjes , tot 14u, in Waag. 31/01 om 20.00 u: Theovision, in PDS. 01/02 Praesidiumtop, met gratis vat, in Harlekijn. 01/02 om 22.00 u: Bangkok! Ede Night, in Barekijte. 02/02 om 03.45 u: Vierentwintigurotocht, in Aquarium blok 5. 03/02 Network - TD, vierentwintig uur lang, in blok 5/1.

WINA

01/02 om 22.00 u: Pulp-Fictionbar, in RC-bar. 07/02 Lesmaraton. 08/02 Lesmaraton.

22.00 u KONSERT System 7, featuring Steve Hillae plus DJ Lewis and special DJ Alex Patterson, info: 011/40.25.42, in Fuse - Brussel, toeg. 580/630, org. Chokri.

22.00 u FUIF Drempefuif, in Albatros, org. De Roze Drempel.

ZATERDAG

20.00 u KONSERT Rijnliederenfestival, Ensemble Ray Heeren, info: 23.84.27, in Stadschouwburg

ZONDAG

15.00 u RONDLEIDING Rondleiding in het Stedelijk Museum Vander Kelen-

Mertens olv gids Dani Vanderpoel rondwandelen door de rijke kollekties, opgesteld in 24 zalen, in Stedelijk Museum Vander Kelen-Mertens, toeg. 50, org. Leuvense Gidsen Bond.

MAANDAG

20.00 u OPTREDEN De musical 'Hair', door de Broadway Musical Cie. New York, in Stadschouwburg, org. Cultureel Centrum.

20.00 u LEZING tema-avond rond seropositiviteit: een seropositieve en een buddy vertellen, in UP, Jan Staasstraat 2, toeg. gratis, org. De Roze Drempel.

21.00 u VERGADERING AV van Milieuraad, in Vlamingenstraat 116, org. Mira.

21.00 u OPTREDEN Cracked Spirits, in Kelder Clomping, org. Vzw Pluto.

21.15 u FILM Senso, van L. Visconti (1953), in Vlaams Filmmuseum en -Archief, toeg. 100, org. Cultureel Centrum.

Johan Leman preferereert resultaten boven naambekendheid

"Om Jeanne d'Arc te spelen zijn er andere mensen en dat bedoel ik niet eens smalend. Ieder zijn job."

Wie ogen en oren ook maar een klein beetje open houdt, kan er niet om heen: het Vlaams Blok kan weer volop genieten van mediabelangstelling. Johan Leman doceert kulturele antropologie hier in Leuven en runt het Centrum voor gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Daardoor is hij zowat de 'officiële' tegenstrever van extreem-rechts. Tot nu toe liep hij minder in de kijker dan zijn illustere voorgangster Paula D'Hondt. Toen we vernamen dat hij op VT4 een debat zou aangaan met Filip Dewinter, leek ons dat reden genoeg voor een interview.

nagedacht, we hebben het besproken met de staf, waar de meningen verschilden. »

Veto: Er zijn wel wat risico's aan verbonden.

Leman: «Ik ben natuurlijk geen vragende partij om met extreem-rechts in de media te komen. Want als iemand in de media komt, dan krijgt die een zekere status: het zorgt voor naambekendheid en soms ook voor een morele legitimatie. Het ene is niet het andere, maar ze interfereren soms wel, kijk maar naar Van Rossem. Maar aan de andere kant hebben de media hun eigen logica. Als ik vaststel dat Dewinter wordt geïnterviewd in Dag Allemaal, in Humo, in Le Soir, dan weet ik dat dat proces al aan de gang is. Dan kan ik kiezen. Met aan de kant te gaan staan, kan ik dat proces niet tegenhouden.»

Veto: Wie denkt u te kunnen overtuigen?

Leman: «Ik kan natuurlijk zeggen "Dewinter komt, dan ga ik niet". Maar wat gebeurt er dan? De segmenten van onze samenleving die reeds overtuigd zijn, (pro- of anti-migranten), zullen sowieso hun mening niet veranderen. De mensen die pro-migrant zijn, zullen mij begrijpen en degenen die anti-migrant zijn, zullen zeggen dat ik schrik heb van Dewinter. De overtuigden pro, daar ben ik vrij gerust in, die mogen mij bekritisieren, die mogen mij te centrumgeïnd

niet bepaald tegen migranten is of voor Dewinter maar toch wel serieuze reserves heeft bij heel die vreemdelingentematiek. Die willen zo'n discussie wel eens horen en zich op basis daarvan een mening vormen. Dat is de groep die mij interesseert. Dat is mijn criterium om te gaan.»

«Bovendien, als ik niet ga zal er in ieder geval iemand anders gaan en ik ben er niet zo zeker van of die wel genoeg bagage zal hebben om op een aantal vragen te antwoorden of (we moeten het niet altijd zo defensief zien) om de juiste vragen te stellen aan Dewinter. Ik ken het Vlaams Blok en ze hebben niet genoeg dossierkennis om me te verontrusten.»

Maar in een scheldpartij krijgen ze me zeker niet. Dat is uitgesloten. Het spijt me vreselijk maar daar ben ik fysiek niet toe in staat.»

Mediaprodukt

Veto: Hoe belangrijk zijn de media voor u?

Leman: «De media zijn natuurlijk enorm belangrijk. Ze zijn niet zomaar een spiegelbeeld van het politieke spel, ze maken het ook zelf door te bepalen wat er op het publieke forum komt en door de commentaar die ze er op geven. Of door de commentaar die ze er niet op geven. Je zal mij dan ook nooit openlijk de media horen bekritisieren, dat heb ik gezworen. In mijn positie ben ik in zo'n geval toch verliezer. Want er bestaat in dit land nog steeds een soort media-obsessie. Men doet alsof de media de enige zijn die nog een waarborg vormen voor de vrijheid en de democratie, kijk maar naar Leysen. Men vergeet er wel bij te vertellen dat media maken veronderstelt dat je kan steunen op een kapitaal en op machtsposities, anders kan je het wel vergeten. We zijn met andere woorden nog niet in een fase waarbij men de media objectief, vanop een afstand bekijkt, zonder haar aura van belangeloze waarheid. Maar dat komt nog wel. Ik heb ook weinig te klagen over mijn verhouding met de media, alhoewel ik me soms vragen stel over het gemak waarmee ze hun analyses maken.»

«Al die mediabelangstelling voor extreem-rechts, dat is natuurlijk geen gelukkige evolutie. Maar het zal wel niet lang meer duren voor er sleet komt op het mediaprodukt 'Dewinter'.»

Veto: In vergelijking met uw voorgangster, Paula D'Hondt, komt u zelf wel heel weinig in beeld.

Leman: «Dat heeft meerdere redenen. Paula D'Hondt was een ex-minister. Ze had ook een grote fysieke uitstraling en een opvallende persoonlijkheid. Zo iets is dankbaar om in beeld te brengen. We hebben ook andere prioriteiten. In de beginjaren moest ze eerst en vooral proberen status te geven aan haar Commissariaat, anders kon ze niet meetellen in het politieke debat. Dat was geen gemakkelijke opgave. Toen ze begon stond ze onder zware kritiek: "Ze is een gebuise minister." "Ze kan geen rapporten schrijven." Ze kreeg hier zelfs geen koffie-apparaat. Ze was de geknipte persoon op de juiste plaats op het juiste moment. Ook dat is belangrijk. Toen ik hier begon had de instelling al prestige, dus daar moet ik me niet meer mee bezighouden. Maar ik moet wel een aantal moeilijke dossiers trachten te deblokken. Dat is ten eerste de politieke participatie van migranten...»

Veto: Stemmrecht?

Leman: «...ja, dat of nationaliteit. Nu ben ik op dat vlak geen dogmaticus. Ik weet ook niet of ik ze één van de twee of alletwee ga krijgen, maar ik zal het dossier in ieder geval op een professionele manier bekijken. Ik zal vechten voor dingen waarvan ik weet dat ze een kans maken. Om Jeanne d'Arc te spelen zijn er andere mensen en dat bedoel ik niet eens smalend. Ieder zijn job.»

Timing

«Een ander verdomd moeilijk dossier is de regelgeving rond de islam. Als zich daar niemand in vastbijt, kunnen we dat nog twintig jaar meeslepen van regering naar regering, zonder oplossing. Een derde punt is alles wat met onderwijs heeft te maken. Op papier kan ik daar alles oplossen op twee bladzijden, maar in de werkelijkheid spelen daar zoveel kleine belangen...»

«En dan tenslotte de uitbouw van een netwerk dat ervoor zorgt dat we een pot hebben om op te staan, als het racisme zich ooit zeer reëel zou stellen. In al die dingen ga ik vijf jaar lang investeren.»

Veto: We horen daar wel weinig over.

Leman: «Ik ben er nog niet zo zeker van dat ik het mezelf gemakkelijker maak als ik daarmee in de media kom. Ik vrees dat dat ten koste van de doelstellingen zou gaan. En ik wil beoordeeld worden op de resultaten. Je moet de media ook niet overschatten, hoewel je ze natuurlijk best niet tegen hebt.»

Veto: En wanneer denkt u de vruchten van uw arbeid te kunnen plukken?

Leman: «Zo iets is een kwestie van timing. Dat gaat soms sneller dan de mensen denken. Men is tegenwoordig aan een grondwetswijziging bezig waardoor we Europese buitenlanders stemrecht zouden kunnen geven. Als we er nu in zouden slagen om de grondwet in die zin te veranderen dat er in de toekomst geen tweederde-meerderheid meer nodig is om niet-Europese vreemdelingen stemrecht te verlenen, maar een gewone vijfde procent, dan zou een belangrijk obstakel opgeruimd zijn. Ik heb mijn nota klaar. Vreemd genoeg hoor ik juist nu, op een cruciaal moment, helemaal niks van al die voorstanders van stemrecht. Vreemd, vindt u ook niet?»

Karel De Weerd
Alexander Witpas

Veto: Is het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding niet veeleer opgericht tegen het Vlaams Blok dan voor de migranten?

Leman: «Men heeft destijds in '89 gezegd dat het Koninklijk Commissariaat voor de Migranten is opgericht tegen het Vlaams Blok. Toen was ik daar niet bij en ik kan niet de diepste gevoelens peilen van de politici. In ieder geval had de overgang van Commissariaat naar Centrum niks te maken met het Vlaams Blok. En daar was ik wel bij want ik was kabinetschef van Paula D'Hondt.»

«Ik voel me ook niet gekoepen om het Vlaams Blok terug te dringen. Ik geloof niet dat dat zou kunnen gebeuren alleen via deze instelling. Door een incident met Hippart (zoals begin dit jaar) krijgt het Vlaams Blok meer kiezers dan wij er in een jaar terug kunnen wegwerven. En als het nieuwe gemeentebestuur van Antwerpen er dezelfde communicatieve strategie gaat op nahouden als het vorige, dan kan je daar drie centra naast zetten, dat levert niks op. Ik ben er trouwens van overtuigd dat Dehaene en al wie hier in de omtrek zit genoeg politiek doorzicht heeft om dat ook te weten. Dat neemt niet weg dat ik heel blij zou zijn als het Vlaams Blok terugzakt naar negen procent van het kiespubliek. Dat lijkt mij een structureel gegeven in Vlaanderen, daar kan ik me mee verzoenen. Wat ik niet normaal vind is achttwintig procent, zoals in Antwerpen, en twaalf procent over heel Vlaanderen.»

Publiek

Veto: Wat moet er dan gebeuren?

Leman: «De zaken moeten duidelijker worden. Er zijn een aantal wijken in Antwerpen die ik nogal goed begrijp. Neem nu de Seefhoek. Je zit daar met een hele reeks problemen die op zich niet onoplosbaar zijn. Je wil daarover spreken met degene voor wie je stemt maar die ontvangt je niet eens, kijkt je daarentegen gedurende zes jaar buiten. Tja...Waarom zou je daarvoor dan blijven stemmen?»

«Er zijn in de politiek blijkbaar mensen die denken dat ze belangrijker worden naarmate ze onbereikbaar zijn. t Was vroeger gemakkelijker om naar de kabinetschef van de koning te bellen dan naar die van de burgemeester van Antwerpen. Ik hoop dat dat in de toekomst verandert. En dus hebben heel wat mensen, zeker een tijd lang, gestemd voor diegenen waarvan ze wisten dat de politiekers ze niet konden uitstaan. Er zijn er natuurlijk die daarin overdriven. Zo van: "Er zit hier een kat op mijn muur en de gemeente doet er niks aan, ik zal eens voor het Vlaams Blok stemmen." Dat is een reflex geworden in Vlaanderen: iedereen die om de een of andere reden niet tevreden is stemt op het Vlaams Blok. Zo'n stem is in feite voor een groot stuk irrationeel.»

Veto: Het Vlaams Blok heeft ook veel kiezers die weinig reden tot klagen hebben.

Leman: «Er bestaat inderdaad in Vlaanderen een zeer etnocentrische, parvenu-achtige, zelfgenoegzame middenklasse. Dat valt niet te ontkennen. Die zijn ervan overtuigd dat wat zij doen de top is van wat er kan gebeuren op wereldvlak. Die stemmen Vlaams Blok en dat heeft niks met die wijken te maken. Het Vlaams Blok heeft een zeer verscheiden publiek. Maar wat ze allemaal gemeen hebben, is hun afkeer van het politieke bedrijf.»

Veto: Kan zo'n irrationeel gedrag bestreden worden met rationele argumenten? U gaat bijvoorbeeld binnenkort op VT4 een debat aan met Filip Dewinter in wat VT4 zelf een scheldprogramma noemt. Schelden is per definitie niet erg redelijk.

Leman: «Ik zal u vertellen wat er in feite gebeurd is. De eerste keer dat ik werd gekontakteerd door VT4 hadden ze iemand nodig om de pro-migrantenzijde te vormen in een debat tegen twee mensen die anti-migrant waren. Men stelde mij voor om met Blommaert en Verschuere aan de ene kant te gaan zitten tegen professor Gerlo (emeritus van de VUB) en Peter De Roover aan de andere kant. Van Filip Dewinter was toen hoegenaamd geen sprake. Dat was in december. Daar heb ik mee ingestemd.»

Scheldpartij

«Dan ineens belt Karl Vandenbroeck van De Morgen mij op en vertelt mij dat ik ga deelneemen aan een debat met Filip Dewinter. Dat was het eerste dat ik ervan hoorde. Daar wist ik dus helemaal niks van. Maar hij had met Filip Dewinter gebeld en die had gezegd dat hij met mij en Kruitthof (daar was ook al geen sprake van geweest) een debat zou aangaan.»

Veto: En u zei onmiddellijk ja?

Leman: «Ik heb me toen afgevraagd wat ik zou doen. Want ik ben iemand die nogal stroef en serebraal overkomt en op TV moet je aan overacting doen. Je moet de mensen emotioneel aangrijpen, het medium vraagt dat. Dewinter kan zo iets veel beter dan ik, hij is daar een van de beste in die ik ken. Wat dat betreft kan ik mijn tegenstrevers naar waarde schatten. Op inhoudelijk gebied heb ik daarentegen geen complexen, ik ben er al twintig jaar mee bezig en daar hou je toch iets aan over. Ik heb erover

vinden, ik heb daar allemaal geen problemen mee. De overtuigden kontra, die luisteren toch niet, dat zal zijn tijd moeten hebben.»

«Maar dan is er ook nog een derde groep van mensen, een omvangrijke middenmoot, die

“t Was vroeger gemakkelijker om naar de kabinetschef van de koning te bellen dan naar die van de burgemeester van Antwerpen.”

"Ik wil beoordeeld worden op de resultaten"

(foto Karel De Weerd)